

Ročník 1990

Zbierka zákonov

ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

ČESKEJ REPUBLIKY / SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 86

Rozoslaná 21. decembra 1990

OBSAH:

- 526. Zákon o cenách
 - 527. Zákon o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch
 - 528. Devízový zákon
 - 529. Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, v znení zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd
-

526**Z Á K O N**

z 27. novembra 1990

o cenách

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Č A S Ť I**VŠEOBECNÉ USTANOVENIA****§ 1****Predmet úpravy**

(1) Zákon sa vzťahuje na uplatňovanie, reguláciu a kontrolu cien výrobkov, výkonov, prác a služieb (ďalej len „tovar“) pre tuzemský trh, včítane cien tovaru z dovozu a cien tovaru určeného na vývoz.

(2) Cenou je peňažná suma dojednaná pri nákupe a predaji tovaru alebo vytvorená pre oceňovanie tovaru na iné účely.¹⁾

(3) Postup podľa tohto zákona platí aj pre prevody práv a ďalej tiež pre prevody a prechody vlastníctva k nehnuteľnostiam včítane užívacích práv k nehnuteľnostiam.

(4) Zákon sa nevzťahuje na odmeny, úhrady, poplatky, náhrady škôd a nákladov, úroky a tarify medzinárodnej dopravy a spojov, upravené osobitnými predpismi.²⁾

(5) Zákon vymedzuje práva a povinnosti právnických a fyzických osôb, federálnych ústredných orgánov štátnej správy a príslušných orgánov republík pri uplatňovaní, regulácii a kontrole cien.

(6) V prípadoch, keď je trh ohrozený účinkami obmedzenia hospodárskej súťaže alebo to vyžaduje mimoriadna trhovú situácia, môžu federálne ústredné orgány štátnej správy alebo príslušné orgány republík usmerniť tvorbu cien podľa tohto zákona (regulácia cien).

(7) Ústredné orgány štátnej správy oprávnené na reguláciu cien podľa tohto zákona (ďalej len „cenové orgány“) sú určené osobitnými predpismi.³⁾ ⁴⁾

(8) Osobitné predpisy určujú, ktoré ďalšie orgány (ďalej len „miestne orgány“)⁴⁾ sú oprávnené regulovať ceny spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

§ 2**Dojednávanie ceny**

(1) Cena sa dojednáva pre tovar vymedzený názvom, jednotkou množstva a kvalitatívnymi a dodacími alebo inými podmienkami dojednanými dohodou strán, prípadne číselným kódom príslušnej jednotnej klasifikácie, pokiaľ tak ustanovuje oso-

1) Napr. zákon č. 73/1952 Zb. o dani z obratu v znení zákona č. 107/1990 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 139/1984 Zb. o notárskych poplatkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 192/1990 Zb., zákon Českej národnej rady č. 146/1984 Zb. o notárskych poplatkoch v znení zákona Českej národnej rady č. 201/1990 Zb.

2) Zákon Slovenskej národnej rady č. 139/1984 Zb. v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 192/1990 Zb. Zákon Českej národnej rady č. 146/1984 Zb. v znení zákona Českej národnej rady č. 201/1990 Zb. Vyhláška Federálneho ministerstva financií, Ministerstva financií, cien a miezd Českej socialistickej republiky a Ministerstva financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky č. 231/1988 Zb. o správnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov.

Vyhláška Štátnej banky československej č. 31/1990 Zb. o odmenách za poskytovanie peňažných služieb.

Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách advokátov za poskytovanie právnej pomoci.

Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 270/1990 Zb. o odmenách advokátov a komerčných právnikov za poskytovanie právnej pomoci.

3) Zákon č. 194/1988 Zb. o pôsobnosti federálnych ústredných orgánov štátnej správy v znení zákona č. 297/1990 Zb.

4) Zákon Českej národnej rady č. 134/1973 Zb. o pôsobnosti orgánov Českej socialistickej republiky v oblasti cien v znení neskorších predpisov.

Zákon Slovenskej národnej rady č. 135/1973 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v oblasti cien v znení neskorších predpisov.

bitný predpis⁵⁾ (ďalej len „určené podmienky“). Podľa určených podmienok môžu byť súčasťou ceny úplne alebo sčasti náklady obstarania, spracovania a obehu tovaru, zisk, príslušná daň⁶⁾ a clo.⁷⁾

(2) Dohoda o cene je dohoda o výške ceny alebo o spôsobe akým sa cena vytvorí za podmienky, že tento spôsob cenu dostatočne určuje. Dohoda o cene vznikne tiež tým, že kupujúci zaplatí bezprostredne pred prevzatím alebo po prevzatí tovaru cenu vo výške požadovanej predávajúcim.

(3) Predávajúci nesmie zneužívať svoje hospodárske postavenie na to, aby získal neprimeraný hospodársky prospech predajom za dojednanú cenu zahŕňajúcu neoprávnené náklady alebo neprimeraný zisk. Kupujúci nesmie zneužívať svoje hospodárske postavenie na to, aby získal neprimeraný hospodársky prospech nákupom za dojednanú cenu výrazne nedosahujúcu oprávnené náklady.

Č A S Ť I I

REGULÁCIA CIEN

§ 3

(1) Reguláciou cien sa rozumie určenie alebo priame usmerňovanie výšky cien cenovými orgánmi a miestnymi orgánmi.

(2) Rozhodnutia cenových orgánov a miestnych orgánov podľa tohto zákona sú záväzné pre okruh adresátov, ktorý je v nich vymedzený.

§ 4

Spôsoby regulácie cien

(1) Spôsoby regulácie cien podľa tohto zákona sú

- a) určenie cien (ďalej len „úradne určené ceny“),
- b) usmerňovanie vývoja cien v nadväznosti na vecné podmienky (ďalej len „vecné usmerňovanie cien“),

c) usmerňovanie cenových pohybov v čase (ďalej len „časovo usmerňované ceny“),

d) cenové moratórium.

(2) Spôsoby regulácie cien možno účelne spájať.

§ 5

Úradne určené ceny

(1) Úradne určené ceny sú ceny určeného druhu tovaru určené cenovými orgánmi ako maximálne, pevné alebo minimálne, alebo miestnymi orgánmi ako maximálne.

(2) Maximálna cena je cena, ktorú nie je prípustné prekročiť.

(3) Pevná cena je cena, ktorú nie je prípustné zmeniť.

(4) Minimálna cena je cena, ktorú nie je prípustné znížiť.

(5) Maximálne, pevné alebo minimálne ceny platia pre všetkých predávajúcich a kupujúcich určeného druhu tovaru a ich uplatnenie môžu cenové orgány alebo miestne orgány obmedziť ďalšími vecnými, prípadne časovými podmienkami. Cenové orgány môžu určiť pri rovnakom tovare súbežne maximálnu a minimálnu cenu.

§ 6

Vecné usmerňovanie cien

(1) Vecné usmerňovanie cien spočíva v určení podmienok cenovými orgánmi pre dojednanie cien. Tieto podmienky sú

- a) maximálny rozsah možného zvýšenia ceny tovaru vo vymedzenom období, alebo
- b) maximálny podiel, v ktorom možno premietnuť do ceny zvýšenie cien určených vstupov vo vymedzenom období, alebo
- c) záväzný postup pri tvorbe ceny alebo pri jej kalkulácii.

5) Vyhláška Ústrednej komisie ľudovej kontroly a štatistiky č. 71/1965 Zb. o zavedení a využívaní jednotnej klasifikácie priemyselných odborov a výrobkov a jednotnej klasifikácie výrobkov v poľnohospodárstve a lesníctve.

Vyhláška Federálneho štatistického úradu č. 114/1972 Zb. o zavedení a využívaní jednotnej klasifikácie výkonov.

Vyhláška Federálneho štatistického úradu č. 124/1980 Zb. o jednotnej klasifikácii stavebných objektov a stavebných prác výrobného povahy.

Vyhláška Federálneho štatistického úradu č. 117/1981 Zb. o zavedení a využívaní jednotnej klasifikácie priemyselných prác výrobného povahy.

6) Zákon č. 73/1952 Zb. v znení zákona č. 107/1990 Zb.

7) Nariadenie vlády Československej socialistickej republiky č. 228/1988 Zb., ktorým sa vydáva colný sadzobník obchodného tovaru.

(2) Tento spôsob regulácie cien platí pre všetkých predávajúcich a kupujúcich určeného druhu tovaru.

§ 7

(1) Ak pre zmluvy platia ceny, ktoré sú v rozpore s úradne určenými cenami podľa § 5 alebo s vecným usmerňovaním cien uplatneným podľa § 6 po vzniku zmlúv, zmluvné strany sú povinné dojednať ceny zodpovedajúce novým úradne určeným cenám alebo uplatnenému spôsobu vecného usmerňovania cien tak, aby nadobudli platnosť najneskôr do troch mesiacov od účinnosti rozhodnutia o úradne určených cenách alebo o vecnom usmerňovaní cien.

(2) Ak sa zmluvné strany nedohodnú na cenách zodpovedajúcich novým úradne určeným cenám alebo uplatnenému spôsobu vecného usmerňovania cien, môžu v lehote uvedenej v odseku 1 od zmluvy odstúpiť. Odstupujúca strana je v takom prípade povinná nahradiť druhej strane náklady tým vzniknuté. Ak od zmluvy odstupuje občan ako kupujúci, platí postup podľa osobitného predpisu.⁸⁾

§ 8

Časovo usmerňované ceny

(1) Časovo usmerňovanými cenami sa rozumejú ceny tovaru, pre dojednanie ktorých zvýšenia cenový orgán ustanovuje

- a) minimálny časový predstih pre ohlásenie zamýšľaného zvýšenia ceny, alebo
- b) minimálnu lehotu, po ktorej uplynutí možno zamýšľané zvýšenie ceny uskutočniť, alebo
- c) časovo obmedzený zákaz opätovného zvýšenia ceny.

(2) Tento spôsob regulácie sa uplatní, pokiaľ predávajúci zaujíma monopolné alebo dominantné postavenie (monopolné postavenie má predávajúci, ktorý nie je vystavený súťaži vôbec, dominantné postavenie má predávajúci, ktorý je vystavený len nepodstatnej súťaži) na trhu konkrétneho druhu tovaru aspoň v jednej z republík, a ak cenový orgán určí osobitným rozhodnutím platným pre tento tovar rozsah zvýšenia ceny, pri ktorého prekročení platí ohlasovacia povinnosť.

(3) Predávajúci uvedený v odseku 2 je povinný ohlásiť cenovému orgánu v lehote najmenej jeden mesiac pred zamýšľaným termínom zvýšenie ceny tovaru presahujúce určený rozsah. Rovnako je povinný ohlásiť cenovému orgánu aj také opakované zvýšenie ceny, v ktorého dôsledku by došlo k úhrnnému rastu ceny presahujúcemu určený rozsah.

(4) Cenový orgán môže pozastaviť platnosť ohlasovaného zvýšenia ceny podľa odseku 3, a to najdlhšie o dva mesiace. O tomto rozhodnutí je povinný predávajúceho upovedomiť aspoň týždeň pred zamýšľaným termínom zvýšenia ceny. Pokiaľ tak cenový orgán v tejto lehote neurobil, môže predávajúci dojednať zvýšenie ceny v zamýšľanom termíne a ohlásenej výške.

(5) Predávajúci uvedený v odseku 2 je povinný oznámiť kupujúcemu zamýšľané jednorazové zvýšenie ceny presahujúce rozsah určený osobitným rozhodnutím cenových orgánov najmenej dva mesiace pred zamýšľaným termínom zvýšenia ceny.

(6) Akékoľvek ďalšie zvýšenie ceny po uskutočnenom zvýšení podľa odseku 4 je prípustné najskôr po uplynutí šesťmesačnej lehoty po termíne uskutočneného zvýšenia, pokiaľ cenový orgán túto lehotu neskráti.

§ 9

Cenové moratórium

(1) Cenovým moratóriom sa rozumie časovo obmedzený zákaz zvyšovania cien nad dosiaľ platnú úroveň na trh daného tovaru.

(2) Cenové moratórium ustanovuje nariadením vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dohode s vládou Českej republiky a s vládou Slovenskej republiky a informuje o tom zákonodarné zbory.

(3) Cenové moratórium možno ustanoviť najdlhšie na dobu šiestich mesiacov.

§ 10

Zoznam tovaru s regulovanými cenami

Tovar, pri ktorom sa uplatňuje regulácia cien podľa § 5 a 6, zaraďujú cenové orgány rozhodnutím do zoznamu tovaru s regulovanými cenami (ďalej len „zoznam“). Zoznam a ceny v jeho rámci určené a tovar, pri ktorom sa uplatňuje regulácia cien podľa § 8, uverejňujú cenové orgány v Cenovom vestníku.

Č A S Ť I I I

CENOVÁ EVIDENCIA A CENOVÉ INFORMÁCIE

§ 11

Cenová evidencia

(1) Predávajúci sú povinní viesť evidenciu o cenách uplatňovaných pri predaji, pokiaľ ide o

8) § 230 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov.

- a) úradne určené ceny,
- b) ceny podliehajúce vecnému usmerňovaniu cien,
- c) časovo usmerňované ceny,
- d) ceny spotrebného tovaru predávaného konečnému spotrebiteľovi.

(2) Predávajúci sú povinní uchovávať evidenciu o cenách podľa odseku 1 a kalkuláciu cien uvedených v odseku 1 písm. b) a c) tri roky po skončení platnosti ceny tovaru.

§ 12

Cenové informácie

(1) Predávajúci, kupujúci, federálne ústredné orgány štátnej správy a príslušné orgány republík poskytujú bezplatne informácie a podklady, ktoré si cenové orgány a miestne orgány vyžadujú pre potreby vyhodnocovania vývoja cien, regulácie cien, cenovej kontroly a pre konanie o porušení cenových predpisov a rozhodnutí (ďalej len „cenové predpisy“).

(2) Ustanovením odseku 1 nie je dotknutá povinnosť poskytovať cenové informácie podľa osobitného predpisu.⁹⁾

(3) Pracovníci, ktorí zisťujú a využívajú informácie uvedené v odseku 1, sú povinní zachovávať voči tretím osobám mlčanlivosť o všetkých zistených skutočnostiach, ktoré by mohli viesť k ohrozeniu oprávnených záujmov zúčastnených osôb. Nedodržanie tejto povinnosti sa postihuje podľa zákona.

§ 13

Označovanie tovaru cenami

(1) Predávajúci je povinný, pokiaľ nejde o predaj spotrebného tovaru konečným spotrebiteľom, predložiť kupujúcemu na jeho žiadosť ponukový cenník obsahujúci ceny ponúkaného tovaru vo vzťahu k určeným podmienkam.

(2) Predávajúci je pri predaji spotrebného tovaru konečnému spotrebiteľovi povinný označiť ho cenou platnou v okamihu ponuky a vzťahnutou na predávané jednotkové množstvo tovaru a určené podmienky, alebo je povinný sprístupniť na viditeľnom mieste informáciu o tejto cene formou cenníka, vývesky alebo iným primeraným spôsobom.

(3) Výrobca tovaru určeného na konečnú spotrebu môže uviesť napr. v ponukovom cenníku, katalógu, propagačných podkladoch alebo na obale

tovaru odporúčanú cenu predaja konečnému spotrebiteľovi, vždy však s označením „nezáväzná odporúčaná spotrebiteľská cena“.

Č A S Ť I V

CENOVÁ KONTROLA

§ 14

(1) Cenová kontrola spočíva

- a) v zisťovaní, či predávajúci alebo kupujúci neporušujú ustanovenia tohto zákona a cenové predpisy,
- b) v overovaní správnosti predkladaných podkladov pre potreby vyhodnocovania vývoja cien, regulácie cien a pre konanie o porušení cenových predpisov.

(2) Vykonávať cenovú kontrolu podľa tohto zákona sú oprávnené cenové orgány a miestne orgány alebo nimi poverené orgány (ďalej len „cenové kontrolné orgány“). Pracovníci týchto orgánov sú oprávnení v súvislosti s výkonom kontrolnej činnosti, pokiaľ nie je osobitnými predpismi ustanovené inak,¹⁰⁾

- a) vstupovať do všetkých priestorov kontrolovaných subjektov,
- b) nazeráť do účtovných a iných podkladov,
- c) požadovať od kontrolovaných subjektov vytvorenie podmienok nevyhnutných pre výkon cenovej kontroly.

§ 15

Porušenie cenových predpisov

(1) Predávajúci poruší cenové predpisy, ak

- a) predáva za vyššiu cenu než maximálnu alebo pevnú úradne určenú podľa § 5, ak nejde o predaj v lehote uvedenej v § 7 ods. 1,
- b) pri predaji za úradne určenú cenu podľa § 5 nespĺní podmienku, na ktorú cenové orgány alebo miestne orgány obmedzili uplatnenie tejto ceny,
- c) nerešpektuje cenovými orgánmi určený maximálny rozsah možného zvýšenia cien, maximálny podiel premietnutia zmeny cien určených vstupov alebo záväzný postup pri tvorbe ceny alebo pri jej kalkulácii podľa § 6, ak nejde o predaj v lehote uvedenej v § 7 ods. 1,
- d) predáva za zvýšené ceny bez dodržania podmienok a lehôt ustanovených v § 8,

9) Zákon č. 21/1971 Zb. o jednotnej sústave sociálno-ekonomických informácií v znení zákona č. 128/1989 Zb.

10) Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení zákona č. 383/1990 Zb.

- e) nerešpektuje cenové moratórium podľa § 9,
- f) nesplní svoje evidenčné alebo informačné povinnosti alebo povinnosti v označovaní tovaru cenami podľa § 11 až 13 alebo odovzdá cenovému orgánu nepravdivé údaje.
- (2) Kupujúci poruší cenové predpisy, ak
- a) kupuje za cenu nižšiu než minimálnu alebo pevnú úradne určenú cenu podľa § 5, ak nejde o kúpu v lehote uvedenej v § 7 ods. 1,
- b) kupuje za cenu vyššiu, než zodpovedá regulácii cien, pokiaľ na úhradu tejto ceny vyčerpá prostriedky zo štátneho rozpočtu, ak nejde o kúpu v lehote uvedenej v § 7 ods. 1.
- (3) Predávajúci alebo kupujúci tiež poruší cenové predpisy, ak zneužije svoje hospodárske postavenie pri dojednávaní ceny podľa § 2 ods. 3.

Konanie a sankcie pri porušení cenových predpisov

§ 16

(1) Cenové kontrolné orgány začínajú pri porušení cenových predpisov podľa § 15 konanie na základe vlastného zistenia alebo na základe oznámenia.

(2) Pri posudzovaní toho, či došlo k zneužitiu hospodárskeho postavenia pri dojednaní ceny podľa § 2 ods. 3, vychádzajú cenové kontrolné orgány predovšetkým z cenového vývoja na porovnateľných trhoch, potreby dosiahnutia primeraného zisku, pôvodnej ceny a vývoja nákladov a ďalších trhových podmienok hodných zreteľa.

§ 17

(1) Pokiaľ cenové kontrolné orgány zistia, že došlo k porušeniu cenových predpisov podľa § 15, uložia predávajúcemu alebo kupujúcemu pokutu

- a) vo výške neoprávnene získaného majetkového prospechu za obdobie, v ktorom sa získal, najdlhšie však za tri roky späť odo dňa zistenia, alebo,
- b) do výšky 1 000 000,- Kčs, ak nemožno neoprávnene získaný majetkový prospech vyčíslieť, alebo ak neoprávnene získaný majetkový prospech nevznikol.

(2) Pri určení výšky pokuty podľa odseku 1 písm. b) prihliadnu cenové kontrolné orgány najmä na dobu trvania protiprávneho konania, na mieru zavinenia a rozsah poškodenia kupujúcich alebo predávajúcich.

(3) Pokuta je splatná do 15 dní odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým sa uložila, a stáva sa príjmom rozpočtu určeného osobitným predpisom.

(4) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa o porušení cenových predpisov cenové kontrolné orgány dozvedeli, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu cenových predpisov došlo.

(5) Ak tento zákon neustanovuje inak, postupujú cenové kontrolné orgány v konaní o porušení cenových predpisov podľa zákona o správnom konaní.¹¹⁾

(6) Ak účastník konania nesúhlasí s rozhodnutím orgánu, ktorý pokutu uložil, môže po vyčerpaní riadnych oprávnených prostriedkov podať do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o opravnom prostriedku návrh na preskúmanie rozhodnutia príslušnému súdu. Podanie návrhu má odkladný účinok.

§ 18

Uložením pokuty nie je dotknuté právo na vydanie majetkového prospechu tomu, na ktorého úkor sa získal, ani zodpovednosť predávajúceho alebo kupujúceho podľa osobitných predpisov.¹²⁾ Ak nemožno tento majetkový prospech vydať tomu, na ktorého úkor sa získal, stane sa príjmom príslušného rozpočtu určeného osobitným predpisom.

Č A S Ť V

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 19

(1) Ceny podľa tohto zákona sa uplatňujú pre zmluvy uzavierané od účinnosti tohto zákona, ak nejde o postup podľa § 7. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na uplatňovaní cien podľa tohto zákona aj pre už uzavreté zmluvy, ak nejde o prípady podľa odseku 2.

11) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

12) Zákon č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.
Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon Českej národnej rady č. 200/1990 Zb. o priestupkoch.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

(2) V prípadoch, keď podľa uzavretých zmlúv malo dôjsť k plneniu do 31. decembra 1990 a k plneniu dochádza po tomto dátume zavinením predávajúceho, sa uplatňujú ceny platné do tohto dátumu.

(3) Ak sa zmluvné strany nedohodnú na uplatňovaní cien podľa tohto zákona pre plnenie podľa zmlúv uzavretých do 31. decembra 1990 s dodacou lehotou od 1. januára 1991, môže ktorákoľvek zo zmluvných strán od zmluvy odstúpiť. Predávajúci však môže odstúpiť len vtedy, ak preukázal kupujúcemu potrebné zvýšenie nákladov na tovar a kupujúci na zodpovedajúce zvýšenie ceny nepristúpil. Odstupujúca strana je v takom prípade povinná nahradiť druhej strane náklady tým vzniknuté. Ak odstupuje od zmluvy občan ako kupujúci, platí postup podľa osobitného predpisu.⁹⁾

(4) Lehoty ustanovené pre oznámenie zvýšenia cien podľa § 8 začínajú plynúť dňom účinnosti tohto zákona.

(5) Pri porušení cenových predpisov, ku ktorému došlo pred účinnosťou tohto zákona, sa konanie včítane uloženia cenových odvodov a ich zvýšenia vykoná podľa doterajších predpisov.

§ 20

(1) Federálne ministerstvo financií, Ministerstvo financií Českej republiky a Ministerstvo financií Slovenskej republiky vydajú

- a) spoločne všeobecne záväzné právne predpisy k metodike dojednávania cien, na vymedzenie neprimeraného hospodárskeho prospechu a neoprávneného majetkového prospechu získaného porušením cenových predpisov, pre

postup pri regulácii cien, k cenovej evidencii, pre poskytovanie cenových informácií a k cenovej kontrole,

- b) rozhodnutia podľa tohto zákona, ktoré uverejňujú v Cenovom vestníku.

(2) V oblasti špeciálnej techniky vydá Federálne ministerstvo financií všeobecne záväzné právne predpisy pre reguláciu cien, cenovú evidenciu, poskytovanie cenových informácií a cenovú kontrolu.

§ 21

Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa

1. nariadenie vlády Československej socialistickej republiky č. 112/1985 Zb. o štátnom riadení cien,
2. vyhláška Federálneho cenového úradu, Ministerstva financií, cien a miezd Českej socialistickej republiky a Ministerstva financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky č. 22/1990 Zb. o tvorbe a kontrole cien,
3. vyhláška Federálneho cenového úradu, Ministerstva financií, cien a miezd Českej socialistickej republiky a Ministerstva financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky č. 35/1990 Zb. o zmluvných cenách v znení vyhlášok č. 170/1990 Zb. a 276/1990 Zb.

§ 22

Zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

527

Z Á K O N

z 27. novembra 1990

o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

§ 1

Účel zákona

Účelom zákona je upraviť práva a povinnosti vznikajúce z vytvorenia a z uplatnenia vynálezov, priemyselných vzorov a zlepšovacích návrhov.

P R V Á Č A S Ť

VYNÁLEZY

P R V Á H L A V A

PATENT NA VYNÁLEZ

§ 2

Na vynálezy, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, udeľuje Federálny úrad pre vynálezy (ďalej len „Úrad“) patenty.

§ 3

Patentovateľnosť vynálezov

(1) Patenty sa udeľujú na vynálezy, ktoré sú nové, sú výsledkom vynálezcovskej činnosti a sú priemyselne využiteľné.

(2) Za vynálezy sa nepovažujú najmä:

- a) objavy, vedecké teórie a matematické metódy;
- b) iba vonkajšie úpravy výrobkov;
- c) plány, pravidlá a spôsoby vykonávania duševnej činnosti;
- d) programy počítačov;
- e) iba uvedenie informácie.

§ 4

Výluky z patentovateľnosti

Patenty sa neudeľujú:

- a) na vynálezy, ktoré sú v rozpore so všeobecnými

záujmami, najmä so zásadami ľudskosti a verejnej morálky;

- b) na spôsoby prevencie, diagnostiky chorôb a liečenie ľudí a zvierat;
- c) na odrody rastlín alebo na plemená zvierat, ako aj na biologické spôsoby ich pestovania a šľachtenia s výnimkou priemyselných produkčných mikroorganizmov a biotechnologických postupov a produktov získaných ich pomocou, ktoré sú patentovateľné.

§ 5

Novosť

(1) Vynález je nový, ak nie je súčasťou stavu techniky.

(2) Stavom techniky je všetko, čo bolo pred dňom, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi vynálezu právo prednosti (§ 27), zverejnené v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike alebo v zahraničí.

(3) Stavom techniky je aj obsah prihlášok vynálezov podaných v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike so skorším právom prednosti, pokiaľ budú v deň, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, alebo po tomto dni zverejnené (§ 31). To platí aj pre medzinárodné prihlášky vynálezov, ktorými sa žiada o udelenie patentu v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike na základe medzinárodnej zmluvy (ďalej len „medzinárodná prihláška“). Prihlášky vynálezov utajované podľa osobitných predpisov sa pokladajú na účely tohto ustanovenia za zverejnené uplynutím 18 mesiacov od vzniku práva prednosti.

(4) Stavom techniky nie je také zverejnenie vynálezu, ku ktorému nedošlo skôr ako šesť mesiacov pred podaním prihlášky vynálezu a ktoré priamo alebo nepriamo vyplýva

- a) zo zrejmeho zneužitia vzhľadom na prihlasovateľa alebo na jeho právneho predchodcu,
- b) zo skutočnosti, že prihlasovateľ alebo jeho právny predchodca vystavil vynález na úradnej alebo úradne uznannej výstave podľa medzinárodnej zmluvy.¹⁾ V tomto prípade je prihlasovateľ povinný pri podaní prihlášky vynálezu uviesť, že vynález bol vystavený, a do štyroch mesiacov po podaní prihlášky vynálezu doložiť osvedče-

1) Dohovor o medzinárodných výstavách dojednaný v Paríži 22. novembra 1928 (Zbierka zákonov a nariadení štátu československého č. 46/1932).

ním, že vynález bol vystavený podľa medzinárodnej zmluvy.

§ 6

Vynálezcovská činnosť

(1) Vynález je výsledkom vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

(2) Pre hodnotenie vynálezcovskej činnosti však nie je rozhodný obsah prihlášok vynálezov, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené (§ 31).

§ 7

Priemyselná využiteľnosť

Vynález je priemyselne využiteľný, ak sa môže opakovane využívať pri hospodárskej činnosti.

§ 8

Právo na patent

(1) Právo na patent má pôvodca vynálezu alebo jeho právny nástupca.

(2) Pôvodcom vynálezu je ten, kto ho vytvoril vlastnou tvorivou prácou.

(3) Spolupôvodcovia majú právo na patent v rozsahu, v akom sa podieľali na vytvorení vynálezu.

Podnikový vynález

§ 9

(1) Ak pôvodca vytvoril vynález na splnenie úlohy z pracovného pomeru, z členského alebo iného obdobného pracovnoprávneho vzťahu (ďalej len „pracovný pomer“) k zamestnávateľovi, prechádza právo na patent na zamestnávateľa, ak nie je zmluvou ustanovené inak. Právo na pôvodcovstvo tým nie je dotknuté.

(2) Pôvodca, ktorý vytvoril vynález v pracovnom pomere, je povinný zamestnávateľa o tejto skutočnosti bez meškania písomne upovedomiť a odovzdať mu podklady potrebné na posúdenie vynálezu.

(3) Ak zamestnávateľ neuplatní v lehote troch mesiacov od upovedomia podľa ustanovenia odseku 2 voči pôvodcovi právo na patent, prechádza toto právo späť na pôvodcu. Zamestnávateľ aj pôvodca sú v tejto lehote povinní zachovávať voči tretím osobám o vynáleze mlčanlivosť.

(4) Pôvodca, ktorý vytvoril vynález v pracovnom pomere, na ktorý zamestnávateľ uplatnil právo na

patent, má právo voči zamestnávateľovi na primeranú odmenu. Pre jej výšku je rozhodný technický a hospodársky význam vynálezu a prínos dosiahnutý jeho možným využitím alebo iným uplatnením, pričom sa prihliada na materiálny podiel zamestnávateľa na vytvorení vynálezu a na rozsah pracovných úloh pôvodcu. Ak sa dostane už vyplatená odmena do zjavného nepomeru s prínosom dosiahnutým neskorším využitím alebo iným uplatnením vynálezu, má pôvodca právo na dodatočné vypořádanie.

§ 10

Práva a povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 9 zostávajú po skončení pracovného pomeru pôvodcu so zamestnávateľom nedotknuté.

Účinok patentu

§ 11

(1) Majiteľ patentu (§ 34) má výlučné právo používať vynález, poskytnúť súhlas na využívanie vynálezu iným osobám alebo na ne patent previesť.

(2) Účinky patentu nastávajú odo dňa oznámenia o udelení patentu vo Vestníku Federálneho úradu pre vynálezy (ďalej len „Vestník“).

(3) Prihlasovateľovi prislúcha primeraná náhrada od toho, kto po zverejnení prihlášky vynálezu (§ 31) jej predmet využíval. Právo na primeranú náhradu možno uplatniť odo dňa, od ktorého nastávajú účinky patentu.

(4) V prípade medzinárodnej prihlášky, ktorou sa žiada o udelenie patentu v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ktorá bola zverejnená podľa medzinárodnej zmluvy, prislúcha prihlasovateľovi právo na primeranú náhradu podľa odseku 3 až po zverejnení jej prekladu v českom alebo slovenskom jazyku (§ 31).

§ 12

Rozsah ochrany vyplývajúci z patentu je určený patentovými nárokmi. V prípade nejasností sa pri výklade pojmov použitých v patentových nárokoch použije opis vynálezu, prípadne výkresy.

§ 13

(1) Vynález využíva, kto pri svojej hospodárskej činnosti vyrába, uvádza do obehu alebo upotrebí výrobok, ktorý je predmetom vynálezu, alebo pri tejto činnosti používa postup, ktorý je predmetom vynálezu.

(2) Ak je patent udelený na výrobný postup, vzťahuje sa jeho účinok takisto na výrobky, ktoré boli týmto postupom bezprostredne vyrobené; pritom zodné výrobky sa pokladajú za získané chráneným postupom, pokiaľ sa nepreukáže opak.

§ 14

(1) Súhlas (licencia) na využívanie vynálezu chráneného patentom sa poskytuje písomnou zmluvou (ďalej len „licenčná zmluva“).

(2) Licenčná zmluva nadobúda účinnosť voči tretím osobám zápisom do patentového registra (§ 69).

§ 15

Patent sa prevádza písomnou zmluvou, ktorá nadobúda účinnosť voči tretím osobám zápisom do patentového registra.

§ 16

Spolumajiteľstvo patentu

(1) Ak práva z toho istého patentu prislúchajú niekoľkým osobám (ďalej len „spolumajitelia“), správajú sa vzťahy medzi nimi všeobecnými predpismi o podielovom spoluvlastníctve.²⁾

(2) Pokiaľ sa spolumajitelia nedohodnú inak, má právo využívať vynález každý zo spolumajiteľov patentu.

(3) Na platné uzavretie licenčnej zmluvy je potrebný, ak nie je dohodnuté inak, súhlas všetkých spolumajiteľov; každý zo spolumajiteľov je oprávnený uplatňovať nároky z porušenia práv z patentu samostatne.

(4) Na prevod patentu je potrebný súhlas všetkých spolumajiteľov. Spolumajiteľ je oprávnený bez súhlasu ostatných previesť svoj podiel len na niektorého zo spolumajiteľov; na tretiu osobu môže previesť svoj podiel len v prípade, že žiadny zo spolumajiteľov neprijme v lehote jedného mesiaca písomnú ponuku prevodu.

Obmedzenie účinkov patentu

§ 17

(1) Patent nepôsobí proti tomu, kto pred vznikom práva prednosti (§ 27) využíval vynález nezávisle od pôvodcu alebo majiteľa patentu alebo kto pre to vykonal preukázateľné opatrenia (ďalej len „predchádzajúci užívateľ“).

(2) Ak nedôjde k dohode, môže predchádzajúci užívateľ požadovať na súde alebo hospodárskej arbitráži, aby majiteľ patentu uznal jeho právo.

§ 18

(1) Práva majiteľa patentu nie sú porušené, ak sa využije chránený vynález:

a) na lodiach iných krajín, ktoré sú členmi medzinárodných dohovorov,³⁾ ktorými je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná (ďalej len „úniijné krajiny“), v lodnom telese, v strojoch, v lodnom výstroji, v prístrojoch a v inom príslušenstve, keď sa tieto lode dostanú prechodne alebo náhodne do Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak sa tu tieto predmety použijú len pre potreby lode;

b) pri stavbe alebo prevádzke lietadiel alebo vozidiel úniijných krajín alebo pri súčasťiach týchto lietadiel alebo vozidiel, ak sa dostanú prechodne alebo náhodne do Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) Práva majiteľa patentu nie sú porušené individuálnou výrobou liekov v lekárnach na základe lekárskeho predpisu.

§ 19

Ponuka licencie

(1) Ak vyhlási na Úrade prihlasovateľ, prípadne majiteľ patentu, že komukoľvek poskytne právo na využitie vynálezu (ponuka licencie), vznikne právo na využitie vynálezu každému, kto ponuku licencie prijme a písomne to oznámi prihlasovateľovi alebo majiteľovi patentu. Úrad ponuku licencie vyznačí v patentovom registri.

(2) Vyhlásenie o ponuke licencie nemožno vziať späť.

(3) Vznikom práva na využitie vynálezu nie je dotknuté právo majiteľa patentu na úhradu ceny licencie.

(4) Za udržiavanie platnosti patentu, na ktorý majiteľ ponúkol licenciu podľa odseku 1, platia sa správne poplatky podľa osobitného predpisu⁴⁾ v polovičnej výške.

§ 20

Nútená licencia

(1) Ak nedošlo pri patente k uzavretiu licenčnej zmluvy, môže Úrad udeliť nútenú licenciu:

2) Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník v znení neskorších predpisov.

3) Vyhláška ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky č. 64/1975 Zb. o Parížskom dohovore na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883, revidovanom v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 6. novembra 1925, v Londýne 2. júna 1934, v Lisabone 31. októbra 1958 a v Stockholme 14. júla 1967.

a) ak majiteľ patentu nevyužíva vynález vôbec alebo ho využíva nedostatočne a ak neospravedlní svoju nečinnosť riadnymi dôvodmi; túto nútenú licenciu nemožno udeliť pred uplynutím štyroch rokov od podania prihlášky vynálezu alebo troch rokov od udelenia patentu, pričom platí lehota, ktorá uplynie neskôršie;

b) z dôvodu ohrozenia dôležitého verejného záujmu.

(2) Udelením nútej licencie nie je dotknuté právo majiteľa patentu na úhradu ceny licencie.

§ 21

Doba platnosti patentu

Patent platí dvadsať rokov od podania prihlášky vynálezu.

§ 22

Zánik patentu

Patent zanikne, ak:

a) uplynie doba jeho platnosti;

b) majiteľ patentu nezaplatí v určenej lehote príslušné správne poplatky⁴⁾ za udržiavanie platnosti patentu;

c) majiteľ patentu sa ho vzdá; v tomto prípade patent zanikne dňom, keď písomné vyhlásenie majiteľa patentu dôjde Úradu.

§ 23

Zrušenie patentu

(1) Úrad patent zruší, ak sa dodatočne zistí, že neboli splnené podmienky ustanovené zákonom na jeho udelenie.

(2) Ak sa dôvody zrušenia týkajú len časti patentu, patent sa zruší čiastočne.

(3) Zrušenie patentu má spätnú účinnosť odo dňa začiatku jeho platnosti.

(4) Návrh na zrušenie patentu možno podať aj po zániku patentu, ak navrhovateľ preukáže právny záujem.

D R U H Á H L A V A

KONANIE O UDELENIE PATENTU

Prihláška vynálezu

§ 24

(1) Konanie o udelenie patentu sa začína podaním prihlášky vynálezu na Úrade.

(2) Úrad je miestom, na ktorom česko-slovenské osoby, ako aj iné osoby, ktoré majú na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bydlisko alebo sídlo, môžu podávať medzinárodné prihlášky.

(3) Prihlasovateľ je povinný za podanie prihlášky podľa odsekov 1 a 2 zaplatiť správny poplatok podľa osobitných predpisov⁴⁾ a v prípade medzinárodnej prihlášky podľa odseku 2 zaplatiť takisto poplatky ustanovené podľa medzinárodnej zmluvy pre medzinárodné konanie o prihláške vynálezu; ich výšku oznámi Úrad vo Vestníku.

§ 25

(1) V prihláške vynálezu musí byť uvedený, kto je jeho pôvodca.

(2) Na žiadosť pôvodcu Úrad neuvedie jeho meno pri zverejnení prihlášky vynálezu a oznámení o udelení patentu.

§ 26

(1) Prihláška vynálezu smie obsahovať len jeden vynález alebo skupinu vynálezov, ktoré sú navzájom spojené tak, že uskutočňujú jedinú vynálezcovskú myšlienku.

(2) Vynález musí byť v prihláške vynálezu vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť. Ak je vynálezom priemyselný produkčný mikroorganizmus, musí byť uložený vo verejnej zbierke kultúr ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti.

(3) Pri pochybnostiach môže Úrad vyzvať prihlasovateľa, aby predvedením predmetu prihlášky vynálezu alebo iným vhodným spôsobom preukázal jeho využiteľnosť. Ak to nepreukáže, predpokladá sa, že prihlasovaný predmet nie je využiteľný.

4) Zákon č. 105/1951 Zb. o správnych poplatkoch v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 138/1960 Zb.
Vyhláška Federálneho ministerstva financií, Ministerstva financií Českej republiky a Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 570/1990 Zb. o správnych poplatkoch.

§ 27

(1) Podaním prihlášky vynálezu vzniká prihlasovateľovi právo prednosti.

(2) Právo prednosti, ktoré vyplýva z medzinárodnej zmluvy,³⁾ musí prihlasovateľ uplatniť už v prihláške vynálezu a na výzvu Úradu ho v lehote určenej Úradom preukázať, inak sa naň neprihliada.

§ 28

(1) Ak sa začalo na príslušnom orgáne konanie v spore o právo na patent, Úrad konanie o prihláške vynálezu preruší.

(2) Po dobu prerušenia konania sa zastaví plynutie lehôt ustanovených týmto zákonom s výnimkou lehoty podľa ustanovenia § 31 ods. 1.

(3) Právo prednosti zostáva zachované, ak požiada oprávnený prihlasovateľ o pokračovanie konania v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o práve na patent. Úkony vykonané pred prerušením konania smerujúce k udeleniu patentu sa považujú za platné aj pre ďalšie konanie.

§ 29

(1) Úrad prepíše prihlášku vynálezu, prípadne patent, na tú osobu, o ktorej súd rozhodne, že je pôvodcom vynálezu.

(2) Úrad prepíše prihlasovateľa alebo majiteľa patentu, ak príslušný orgán v spore o právo na patent rozhodne, že toto právo prislúcha inej osobe.

Predbežný prieskum prihlášky vynálezu

§ 30

(1) Úrad podrobí prihlášku vynálezu predbežnému prieskumu,

- a) či neobsahuje predmet, ktorý je zjavne v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 alebo § 26 ods. 2,
- b) či neobsahuje predmet podľa ustanovení § 3 ods. 2 alebo § 4,
- c) či nemá nedostatky, ktoré bránia jej zverejneniu,
- d) či prihlasovateľ zaplatil príslušné správne poplatky.⁴⁾

(2) Ak prihláška vynálezu obsahuje predmet, ktorý je zjavne v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 alebo § 26 ods. 2, alebo obsahuje predmet podľa ustanovení § 3 ods. 2 alebo § 4, Úrad prihlášku zamietne. Pred zamietnutím sa musí prihlasovateľovi umožniť vyjadriť sa k podkladom, na ktorých základe má byť rozhodnuté.

(3) Ak prihláška vynálezu obsahuje predmet,

ktorý má nedostatky brániace jej zverejneniu, prípadne ak prihlasovateľ nezaplatí príslušné správne poplatky,⁴⁾ vyzve úrad prihlasovateľa, aby sa v určenej lehote k týmto skutočnostiam vyjadril a vytknuté nedostatky odstránil.

(4) V prípade, že prihlasovateľ neodstráni v určenej lehote nedostatky prihlášky vynálezu, ktoré bránia jej zverejneniu, alebo ak prihlasovateľ nezaplatí príslušné správne poplatky,⁴⁾ Úrad konanie zastaví. Na tento dôsledok sa musí prihlasovateľ pri určení lehoty upozorniť.

§ 31

(1) Úrad prihlášku vynálezu zverejní po uplynutí 18 mesiacov od vzniku práva prednosti a toto zverejnenie oznámi vo Vestníku.

(2) Prihláška vynálezu sa môže zverejniť pred lehotou uvedenou v odseku 1, ak prihlasovateľ o to požiada najneskôr v lehote 12 mesiacov od vzniku práva prednosti a ak zaplatí správny poplatok podľa osobitných predpisov.⁴⁾ Úrad prihlášku vynálezu zverejní pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 1, ak bol už na vynález udelený patent; bez súhlasu prihlasovateľa však Úrad prihlášku vynálezu nezverejní pred uplynutím 12 mesiacov od vzniku práva prednosti.

(3) Úrad môže spolu s prihláškou vynálezu zverejniť správu o stave techniky (rešerš) vzťahujúcu sa na vynález uplatnený v prihláške.

§ 32

(1) Po zverejnení prihlášky vynálezu môže ktokoľvek podať Úradu pripomienky k patentovateľnosti jej predmetu; na pripomienky Úradu prihliadne pri úplnom prieskume prihlášky vynálezu.

(2) Osoby, ktoré podali pripomienky podľa odseku 1, nestávajú sa účastníkmi konania o prihláške vynálezu. Prihlasovateľ vynálezu však musí byť o pripomienkach upovedomený.

Úplný prieskum prihlášky vynálezu

§ 33

(1) Úrad podrobí prihlášku vynálezu úplnému prieskumu, v ktorom zisťuje, či spĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom pre udelenie patentu.

(2) Úrad vykoná úplný prieskum prihlášky vynálezu na žiadosť prihlasovateľa alebo inej osoby, alebo ho môže vykonať z úradnej moci.

(3) Žiadosť o vykonanie úplného prieskumu sa musí podať najneskôr do 36 mesiacov od podania prihlášky vynálezu a nemožno ju vziať späť. Žiadateľ

je povinný spolu so žiadosťou zaplatiť správny poplatok podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(4) Úrad začne úplný prieskum bez meškania po podaní žiadosti.

(5) Ak žiadosť o vykonanie úplného prieskumu nebola riadne podaná v lehote uvedenej v odseku 3, prípadne v tej istej lehote Úrad nezačal úplný prieskum prihlášky vynálezu z úradnej moci, Úrad konanie o prihláške vynálezu zastaví.

§ 34

(1) Ak podmienky ustanovené pre udelenie patentu nie sú splnené, Úrad prihlášku vynálezu zamietne. Pred zamietnutím prihlášky vynálezu sa musí prihlasovateľovi umožniť vyjadriť sa k podkladom, na ktorých základe má byť o prihláške vynálezu rozhodnuté.

(2) V prípade, že prihlasovateľ neodstráni v určenej lehote vady prihlášky, ktoré bránia udeleniu patentu, Úrad konanie o prihláške zastaví. Na tento dôsledok sa musí prihlasovateľ pri určení lehoty upozorniť.

(3) Ak predmet prihlášky vynálezu spĺňa ustanovené podmienky a prihlasovateľ zaplatí príslušný správny poplatok podľa osobitných predpisov,⁴⁾ Úrad udelí prihlasovateľovi patent; prihlasovateľ sa stáva majiteľom patentu. Majiteľovi patentu vydá Úrad patentovú listinu, v ktorej uvedie meno pôvodcu a ktorej súčasťou je opis vynálezu a patentové nároky, a udelenie patentu oznámi vo Vestníku.

§ 35

Ak je prihlášok vynálezov so zhodným predmetom viac, môže sa udeliť len jeden patent.

DRUHÁ ČASŤ

PRIEMYSELNÉ VZORY

P R V Á H L A V A

POJEM PRIEMYSELNÉHO VZORU

§ 36

(1) Za priemyselný vzor podľa tohto zákona sa považuje vonkajšia úprava výrobku, ktorá je nová a priemyselne využiteľná.

(2) Priemyselným vzorom podľa odseku 1 nie je:

- technické a konštrukčné riešenie;
- prenesenie známej vonkajšej úpravy výrobku na výrobok iného druhu alebo vonkajšia úprava vytvorené zväčšením alebo zmenšením známej vonkajšej úpravy výrobku;
- zámena materiálu pre vonkajšiu úpravu výrobku;
- architektonické riešenie stavby;

e) vonkajšia úprava výrobku zistiteľná len pri mimoriadnej pozornosti;

f) farba, ak sa nepoužije v spojení s tvarom, s obrysom alebo s kresbou.

§ 37

Vonkajšou úpravou výrobku je plošná alebo priestorová úprava spočívajúca najmä v tvare, v obryse, v kresbe alebo v usporiadaní farieb alebo v kombinácii týchto znakov.

§ 38

Novosť

Priemyselný vzor je nový, ak nebol pred dobou, od ktorej prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti (§ 48 a 49), známy v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike alebo v zahraničí z verejne dostupných prameňov, najmä ak nebol zobrazený alebo opísaný vo zverejnených tlačovinách alebo ak nebol verejne využívaný, vystavený, prednesený alebo predvedený.

§ 39

Priemyselná využiteľnosť

Priemyselný vzor je priemyselne využiteľný, ak sa podľa neho môžu opakovane vyhotovovať výrobky.

D R U H Á H L A V A

ZÁPIS PRIEMYSELNÉHO VZORU

§ 40

(1) Priemyselné vzory zapisuje Úrad do registra priemyselných vzorov (§ 69).

(2) Úrad nezapíše priemyselný vzor, ktorý je v rozpore so všeobecnými záujmami, najmä so zásadami ľudskosti a verejnej morálky.

§ 41

Úrad priemyselný vzor nezapíše, ak predmet prihlášky priemyselného vzoru je zhodný s predmetom prihlášky priemyselného vzoru podanej v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike so skorším právom prednosti.

Prihláška priemyselného vzoru

§ 42

Konanie o zápise priemyselného vzoru sa začína podaním prihlášky priemyselného vzoru na Úrade.

§ 43

(1) Prihlášku priemyselného vzoru je oprávnený podať pôvodca alebo jeho právny nástupca (ďalej

len „prihlasovateľ“). Prihlasovateľ je povinný s podaním prihlášky zaplatiť správny poplatok podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(2) Pôvodcom priemyselného vzoru je ten, kto ho vytvoril vlastnou tvorivou prácou.

(3) Spolupôvodcovia majú právo k priemyselnému vzoru v rozsahu, v akom sa podieľali na jeho vytvorení.

Podnikový priemyselný vzor

§ 44

(1) Ak pôvodca vytvoril priemyselný vzor na splnenie úlohy v pracovnom pomere, prechádza právo pôvodcu podať prihlášku priemyselného vzoru na zamestnávateľa, ak zmluva neustanovuje inak. Právo na pôvodcovstvo tým nie je dotknuté.

(2) Pôvodca, ktorý vytvoril priemyselný vzor v pracovnom pomere, je povinný zamestnávateľa o tejto skutočnosti bez meškania písomne upovedomiť a odovzdať mu podklady potrebné na posúdenie priemyselného vzoru.

(3) Ak zamestnávateľ v lehote troch mesiacov od upovedomenia o vytvorení priemyselného vzoru nepodá prihlášku priemyselného vzoru, môže priemyselný vzor prihlásiť pôvodca. Zamestnávateľ aj pôvodca sú v tejto lehote povinní zachovávať o priemyselnom vzore voči tretím osobám mlčanlivosť.

(4) Pôvodca, ktorý vytvoril priemyselný vzor v pracovnom pomere, má voči zamestnávateľovi právo na primeranú odmenu. Pri určení výšky odmeny sa vychádza z prínosu dosiahnutého využitím priemyselného vzoru alebo jeho iným uplatnením, pričom sa prihliada na materiálny podiel zamestnávateľa na vytvorení priemyselného vzoru a na rozsah pracovných úloh pôvodcu. Ak sa už vyplatená odmena dostane do zjavného nepomeru s prínosom dosiahnutým neskorším využitím alebo iným uplatnením priemyselného vzoru, má pôvodca právo na dodatočné vyrovnanie.

§ 45

Práva a povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 44 zostávajú po skončení pracovného pomeru pôvodcu so zamestnávateľom nedotknuté.

§ 46

V prihláške priemyselného vzoru sa musí uviesť, kto je jeho pôvodca.

§ 47

Prihláška priemyselného vzoru môže obsahovať len jedinú vonkajšiu úpravu výrobku alebo viac

vonkajších úprav výrobkov toho istého druhu navzájom obdobných alebo určených na spoločné využitie (hromadná prihláška priemyselného vzoru).

Právo prednosti

§ 48

(1) Podaním prihlášky priemyselného vzoru vzniká prihlasovateľovi právo prednosti.

(2) Právo prednosti, ktoré vyplýva z medzinárodnej zmluvy,³⁾ musí prihlasovateľ uplatniť už v prihláške priemyselného vzoru a v lehote do troch mesiacov od podania prihlášky toto právo preukázať, inak sa naň neprihliada.

§ 49

Úrad môže priznať pre predmety vystavené na výstavách usporiadaných na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky od doby, keď boli tieto predmety vnesené do výstavy, právo prednosti pod podmienkou, že vystavovaný predmet bude prihlásený ako priemyselný vzor do troch mesiacov po ukončení výstavy.

Konanie o prihláške priemyselného vzoru

§ 50

Ak sa začalo na príslušnom orgáne konanie v spore o právo podať prihlášku priemyselného vzoru, Úrad v konaní o prihláške pokračuje, rozhodnutie však o nej vydá po právoplatnosti rozhodnutia príslušného orgánu.

§ 51

(1) Prihlášku priemyselného vzoru a prihlásený priemyselný vzor podrobí Úrad prieskumu.

(2) Ak prihláška priemyselného vzoru nespĺňa ustanovené podmienky, vyzve Úrad prihlasovateľa, aby nedostatky odstránil. Ak prihlasovateľ neodstráni nedostatky v určenej lehote, Úrad konanie o prihláške zastaví. Na tento dôsledok sa musí prihlasovateľ pri určení lehoty upozorniť.

(3) Úrad môže vyzvať prihlasovateľa, aby predvedením predmetu prihlášky priemyselného vzoru preukázal jeho využiteľnosť v priemyselnej výrobe; ak to nepreukáže, predpokladá sa, že prihlasovaný predmet nie je v priemyselnej výrobe využiteľný.

§ 52

(1) Ak predmet prihlášky priemyselného vzoru spĺňa podmienky ustanovené pre jeho zápis do registra priemyselných vzorov, Úrad ho zapíše do registra priemyselných vzorov; prihlasovateľ sa stáva majiteľom priemyselného vzoru. Majiteľovi priemy-

selného vzoru vydá Úrad osvedčenie o zápise priemyselného vzoru, v ktorom uvedie meno pôvodcu priemyselného vzoru.

(2) Zápis priemyselného vzoru oznámi Úrad vo Vestníku. Na žiadosť majiteľa priemyselného vzoru oznámenie o zápise priemyselného vzoru odloží; žiadateľ je povinný s touto žiadosťou zaplatiť správny poplatok podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(3) Ak sa podmienky ustanovené pre zápis priemyselného vzoru nespĺnia, Úrad prihlášku zamietne. Pred zamietnutím sa musí prihlasovateľovi umožniť vyjadriť sa k podkladom, na ktorých základe má byť o prihláške rozhodnuté.

§ 53

(1) Úrad prepíše osvedčenie o zápise priemyselného vzoru na tú osobu, o ktorej súd rozhodne, že je pôvodcom priemyselného vzoru.

(2) Úrad na žiadosť prepíše majiteľa priemyselného vzoru, ak príslušný orgán v spore o právo podať prihlášku priemyselného vzoru rozhodne, že toto právo prislúcha inej osobe.

§ 54

(1) Zápis priemyselného vzoru platí 5 rokov odo dňa podania prihlášky priemyselného vzoru.

(2) Dobu platnosti zápisu priemyselného vzoru predĺži Úrad najviac dvakrát, a to vždy o ďalších päť rokov.

(3) O predĺžení doby platnosti zápisu priemyselného vzoru môže majiteľ priemyselného vzoru požiadať najskôr v poslednom roku jeho platnosti.

T R E T I A H L A V A

ÚČINKY ZÁPISU PRIEMYSELNÉHO VZORU

§ 55

Majiteľ priemyselného vzoru má výlučné právo využívať priemyselný vzor, poskytnúť súhlas na využívanie priemyselného vzoru iným osobám alebo na ne priemyselný vzor previesť.

§ 56

Priemyselný vzor využíva, kto pri svojej hospodárskej činnosti podľa neho zhotoví výrobok alebo taký výrobok dováža alebo uvádza do obehu.

§ 57

(1) Súhlas (licencia) na využívanie priemyselného vzoru chráneného osvedčením sa udiela licenčnou zmluvou.

(2) Licenčná zmluva nadobúda účinnosť voči tretím osobám zápisom do registra priemyselných vzorov.

§ 58

Priemyselný vzor sa prevádza písomnou zmluvou, ktorá nadobúda účinnosť voči tretím osobám zápisom do registra priemyselných vzorov.

§ 59

Spolumajiteľstvo priemyselného vzoru

(1) Ak práva z priemyselného vzoru prislúchajú niekoľkým osobám (ďalej len „spolumajitelia“), spravujú sa vzťahy medzi nimi všeobecnými predpismi o podielovom spoluvlastníctve.²⁾

(2) Pokiaľ sa spolumajitelia nedohodnú inak, má právo využívať priemyselný vzor každý zo spolumajiteľov.

(3) Na platné uzavretie licenčnej zmluvy je potrebný, ak sa nedohodlo inak, súhlas všetkých spolumajiteľov; každý zo spolumajiteľov je oprávnený uplatňovať nároky z porušenia práv z priemyselného vzoru samostatne.

(4) Na prevod priemyselného vzoru je potrebný súhlas všetkých spolumajiteľov. Spolumajiteľ je oprávnený bez súhlasu ostatných previesť svoj podiel len na niektorého zo spolumajiteľov; na tretiu osobu môže previesť svoj podiel len v prípade, že žiadny zo spolumajiteľov neprijme v lehote jedného mesiaca písomnú ponuku prevodu.

§ 60

Obmedzenie účinkov zápisu priemyselného vzoru

(1) Zápis priemyselného vzoru nepôsobí proti tomu, kto ho nezávisle od pôvodcu alebo od majiteľa priemyselného vzoru pred vznikom práva prednosti využíval alebo na to vykonal preukázateľné opatrenia (ďalej len „predchádzajúci užívateľ“).

(2) Predchádzajúci užívateľ môže požadovať od majiteľa priemyselného vzoru, aby jeho právo uznal.

§ 61

Zánik práva k priemyselnému vzoru

Právo k priemyselnému vzoru zaniká, ak:

- a) uplynie doba platnosti zápisu;
- b) majiteľ priemyselného vzoru sa ho vzdá; v tomto prípade právo zanikne dňom, keď písomné vyhlásenie majiteľa priemyselného vzoru dôjde Úradu.

§ 62

Výmaz priemyselného vzoru

(1) Úrad vykoná výmaz priemyselného vzoru, ak sa dodatočne zistí, že podmienky ustanovené zákonom pre zápis priemyselného vzoru neboli splnené.

(2) Výmaz priemyselného vzoru vykoná Úrad buď z vlastného podnetu, alebo na návrh.

(3) Výmaz priemyselného vzoru má spätnú účinnosť od dňa platnosti zápisu priemyselného vzoru.

(4) Výmaz možno vykonať aj po zániku zápisu priemyselného vzoru, ak sa preukáže právny záujem.

T R E T I A Č A S Ť**SPOLOČNÉ USTANOVENIA
O KONANÍ PRED ÚRADOM**

§ 63

Správne konanie

(1) Pre konanie pred Úradom platia všeobecné predpisy o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v zákone a s výnimkou ustanovení o prerušení konania, o čestnom vyhlásení, o lehotách pre rozhodnutie a o opatrení proti nečinnosti.⁵⁾

(2) Za úkony spojené s konaním podľa tohto zákona vyberá úrad správne poplatky.⁴⁾ Pri začatí konania podľa ustanovení § 23, 62 a § 68 ods. 1 a 2 je navrhovateľ povinný zložiť kauciu na trovy konania, ktorá sa navrhovateľovi vráti, ak sa v priebehu konania preukáže, že návrh na začatie konania bol oprávnený.

§ 64

Zastavenie konania

(1) Ak účastník konania nevyhoví výzve Úradu v určenej lehote, môže Úrad konanie zastaviť.

(2) Úrad môže konanie zastaviť aj na návrh účastníka; návrh na zastavenie konania nemožno vziať späť.

§ 65

Odpustenie lehoty

(1) Úrad odpustí zmeškanie lehoty, ku ktorému došlo zo závažných dôvodov, ak o to požiada účastník do dvoch mesiacov odo dňa, keď pominula prekážka zmeškania, a ak urobí v tejto dobe zmeškaný úkon a zaplatí správny poplatok podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(2) Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď sa mal úkon urobiť, ako aj pri uplatnení alebo preukázaní práva prednosti, pri žiadosti o vykonanie úplného prieskumu prihlášky vynálezu a pri žiadosti o pokračovanie konania podľa ustanovenia § 28 ods. 3.

(3) Práva nadobudnuté tretími osobami v čase medzi zmeškaním lehoty a jej odpustením zostávajú nedotknuté.

§ 66

Nahliadanie do spisu

Úrad môže povoliť nahliadnutie do spisu tretím osobám, len pokiaľ preukážu právny záujem. Pred zverejnením prihlášky vynálezu alebo oznámenia o zápise priemyselného vzoru je však prípustné oznámiť tretím osobám iba údaj, kto je pôvodcom vynálezu alebo priemyselného vzoru, prihlasovateľom vynálezu alebo priemyselného vzoru, údaj o práve prednosti, názov prihlášky vynálezu alebo prihlášky priemyselného vzoru a jej spisovú značku.

§ 67

Určovacie konanie

(1) Na žiadosť toho, kto osvedčí právny záujem, Úrad určí, či predmet v žiadosti opísaný patrí do rozsahu ochrany určitého patentu na vynález, alebo či vonkajšia úprava výrobku v žiadosti zobrazená alebo aj opísaná patrí do rozsahu určitého zapísaného priemyselného vzoru.

(2) Súdny a ostatné štátne orgány sú viazané určením vydaným Úradom a nemôžu ho riešiť ani ako predbežnú otázku.

§ 68

Opravné konanie

(1) Proti rozhodnutiu Úradu, s výnimkou rozhodnutia o odpustení zmeškania lehoty podľa ustanovení § 65, možno podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia rozklad.

(2) O rozklade rozhoduje predseda Úradu na návrh ním ustanovenej odbornej komisie.

(3) Proti rozhodnutiu o rozklade v konaní podľa § 20, 23, 62 a 67 je prípustná žiadosť o jeho preskúmanie súdom.⁶⁾

5) § 29, 39, 49 a 50 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

6) § 224 Občianskeho súdneho poriadku.

§ 69

Patentový register, register priemyselných vzorov a Vestník Úradu

(1) Úrad vedie patentový register a register priemyselných vzorov, do ktorých zaznamenáva rozhodné údaje o prihláškach vynálezov a priemyselných vzorov, konaní o nich a rozhodné údaje o udelených patentoch a zapísaných priemyselných vzoroch.

(2) Úrad vydáva vestník, v ktorom uverejňuje najmä skutočnosti týkajúce sa zverejnených prihlášok vynálezov, udelených patentov a zapísaných priemyselných vzorov a ďalšie údaje týkajúce sa vynálezov a priemyselných vzorov, ako aj úradné oznámenia a rozhodnutia zásadnej povahy.

§ 70

Zastupovanie

(1) Osoby, ktoré nemajú na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bydlisko alebo sídlo, musia byť v konaní o prihláškach vynálezov a prihláškach priemyselných vzorov zastúpené buď zástupcom podľa osobitných predpisov,⁷⁾ alebo patentovým zástupcom, ktorému toto oprávnenie udelil Úrad.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 majú takisto osoby uvedené v ustanovení § 24 ods. 2 pri podaní medzinárodnej prihlášky.

§ 71

Tajné vynálezy a priemyselné vzory

Pre konanie o vynálezoch a priemyselných vzoroch, ktoré sú utajované podľa osobitných predpisov,⁸⁾ platia ustanovenia tohto zákona s výnimkou ich zverejnenia.

Š T V R T Á Č A S Ť**ZLEPŠOVACIE NÁVRHY**

§ 72

(1) Za zlepšovacie návrhy sa pokladajú technické, výrobné alebo prevádzkové zdokonalenia, ako aj riešenia problémov bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a životného prostredia, s ktorými má zlepšovateľ právo nakladať.

(2) Práva zo zlepšovacích návrhov nevzniknú, ak im bránia práva z patentu alebo zo zapísaného priemyselného vzoru.

§ 73

(1) Zlepšovateľ je povinný ponúknuť zlepšovaci návrh svojmu zamestnávateľovi, ak sa zlepšovaci návrh týka odboru práce alebo činnosti zamestnávateľa.

(2) Zlepšovateľ má právo so zlepšovacím návrhom nakladať bez obmedzenia, ak s ním zamestnávateľ v lehote dvoch mesiacov od ponuky zlepšovacieho návrhu neuzavrel zmluvu o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň (§ 74).

§ 74

Právo využívať zlepšovaci návrh vzniká uzavretím zmluvy so zlepšovateľom o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň.

PIATA ČASŤ**SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA****Spoločné ustanovenia**

§ 75

Porušovanie práv

(1) V prípade neoprávneného zásahu do práv chránených týmto zákonom sa môže ten, ktorého právo sa porušilo, domáhať najmä toho, aby rušenie práva bolo zakázané a aby následky porušenia boli odstránené. Ak sa týmto zásahom spôsobila škoda, má poškodený právo na jej náhradu; nahrádza sa to, o čo sa majetok poškodeného škodlivou udalosťou zmenšil (skutočná škoda) a čo by bol dosiahol, keby nenastala škodlivá udalosť (ušlý zisk). Ak sa týmto zásahom spôsobila nemajetková ujma, má poškodený právo na primerané zadosťučinenie, ktoré môže spočívať aj v peňažnom plnení.

(2) Spory z vynálezov, priemyselných vzorov a zlepšovacích návrhov prejednávajú a rozhodujú súdy, prípadne orgány hospodárskej arbitráže, s výnimkou vecí, ktoré podľa tohto zákona rozhoduje Úrad.

7) Zákon Českej národnej rady č. 128/1990 Zb. o advokácii.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii.
Zákon Českej národnej rady č. 209/1990 Zb. o komerčných právnikoch a právnej pomoci nimi poskytovanej.

8) Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení zákona č. 383/1990 Zb.

§ 76

Vzťahy k zahraničiu

(1) Osoby, ktoré nemajú na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bydlisko alebo sídlo, majú za podmienok vzájomnosti rovnaké práva a povinnosti ako česko-slovenské osoby.

(2) Ustanovenia medzinárodných zmlúv, ktorými je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná, nie sú týmto zákonom dotknuté.

Prechodné ustanovenia

§ 77

Konania o prihláškach objavov, ktoré sa neskončili pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

§ 78

(1) Prihlášky vynálezov, o ktorých sa pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona nerozhodlo, prerokujú sa ďalej podľa tohto zákona s tým, že Úrad vykoná úplný prieskum z úradnej moci.

(2) Pri vynáleze vytvorenom za podmienok ustanovenia § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Zb. má právo na patent zamestnávateľ, ak o patent požiada v lehote troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Pôvodca má voči zamestnávateľovi právo na odmenu podľa ustanovenia § 9 ods. 4 tohto zákona. Ak zamestnávateľ nepožiada o patent v určenej lehote, platí, že právo na patent má pôvodca vynálezu.

(3) Pokiaľ využitie predmetu prihlášok vynálezov uvedených v ustanoveniach odsekov 1 a 2 nastalo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona za podmienok ustanovených doterajšími predpismi, zostávajú práva tretích osôb nedotknuté. Právo pôvodcu na odmenu za toto využitie predmetu prihlášky vynálezu so žiadosťou o udelenie autorského osvedčenia podľa doterajších predpisov tým nie je dotknuté.

§ 79

Na žiadosť o uznanie autorského osvedčenia podanú podľa medzinárodnej zmluvy⁹⁾ pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, Úrad udelí patent za podmienky, že žiadateľ uvedie v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona žiadosť o uznanie autorského osvedčenia do súladu s podmienkami platnými pre žiadosť o uznanie patentu. Ak tak neurobí, Úrad konanie zastaví.

§ 80

(1) Prihlášky priemyselných vzorov, o ktorých nebolo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona rozhodnuté, sa prerokujú ďalej podľa tohto zákona.

(2) Prihlasovateľom priemyselného vzoru vytvoreného za podmienok ustanovení § 82 zákona č. 84/1972 Zb. sa stane zamestnávateľ, ak o to požiada v lehote troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Pôvodca má voči zamestnávateľovi právo na odmenu podľa ustanovenia § 44 ods. 4 tohto zákona. Ak zamestnávateľ nepožiada o svoje zapísanie ako prihlasovateľa v určenej lehote, platí, že o zápis priemyselného vzoru do registra požiadal jeho pôvodca.

(3) Práva tretích osôb k využitiu predmetov prihlášok priemyselných vzorov uvedených v ustanoveniach odsekov 1 a 2, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona za podmienok ustanovených doterajšími predpismi, zostávajú nedotknuté. Právo pôvodcu na odmenu za toto využitie podľa doterajších predpisov tým nie je dotknuté.

§ 81

(1) Autorské osvedčenie na vynález udelené podľa zákona č. 84/1972 Zb. platí 15 rokov od podania prihlášky; jeho platnosť sa však neskončí skôr, ako jeden rok od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Za udržiavanie platnosti autorského osvedčenia po uplynutí jedného roka po nadobudnutí účinnosti tohto zákona treba platiť správne poplatky podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(2) Osvedčenia na priemyselný vzor udelené podľa zákona č. 84/1972 Zb. platia 5 rokov od podania prihlášky; na žiadosť Úrad predĺži platnosť osvedčenia na priemyselný vzor o ďalších 5 rokov. Platnosť osvedčenia sa však neskončí skôr ako jeden rok od nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Za žiadosť treba zaplatiť správne poplatky podľa osobitných predpisov.⁴⁾

(3) Organizácii, ktorá podľa doterajších predpisov má k vynálezu alebo k priemyselnému vzoru právo hospodárenia alebo bola týmto právom poverená, prislúchajú rovnaké práva, aké má majiteľ patentu alebo majiteľ priemyselného vzoru.

(4) Pri vynáleze vytvorenom inak, než za podmienok ustanovenia § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Zb., chránenom autorským osvedčením udeleným podľa doterajších predpisov, ktorý organizácia, ktorá k nemu má právo hospodárenia alebo bola týmto právom poverená, nevyužívala, má pôvodca právo kedykoľvek v čase trvania platnosti tohto autorského osvedčenia požiadať Úrad o jeho prevedenie na patent. Prevedenie autorského osvedčenia na patent

9) Vyhláška ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky č. 133/1978 Zb. o Dohode o vzájomnom uznávaní autorských osvedčení a iných ochranných dokumentov na vynálezy.

podlieha správne mu poplatku. Blížšie vykonanie tohto ustanovenia ustanoví vykonávací predpis.

(5) Ak vynález chránený autorským osvedčením nebol vytvorený za podmienok ustanovenia § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Zb., prípadne priemyselný vzor chránený osvedčením nebol vytvorený za podmienok ustanovenia § 82 toho istého zákona, má pôvodca vynálezu alebo priemyselného vzoru právo vynález, prípadne priemyselný vzor využívať pri svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v súlade s osobitnými predpismi.¹⁰⁾

(6) Ak organizácia, ktorej prislúchajú práva podľa odseku 3, nezaplatí do šiestich mesiacov po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 1 za udržiavanie autorského osvedčenia správne poplatky podľa osobitných predpisov⁴⁾ alebo nepožiada v tej istej lehote o vyznačenie svojich práv v registri priemyselných vzorov, práva majiteľa patentu alebo priemyselného vzoru vzniknú prihlasovateľovi, ak tieto úkony urobí v lehote ďalších šiestich mesiacov. Zmeškanie týchto lehôt nemožno odpustiť.

§ 82

(1) Na žiadosť majiteľa patentu udeleného v zahraničí, ktorého predmet spadá do ustanovení § 28 písm. b) a c) zákona č. 84/1972 Zb., môže Úrad priznať právo prednosti podľa medzinárodnej zmluvy³⁾ prihláške vynálezu podanej v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike po uplynutí lehoty ustanovenej touto medzinárodnou zmluvou.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 spolu s prihláškou vynálezu a dokladom o udelení patentu v zahraničí musí byť podaná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(3) Úrad na prihlášku vynálezu podanú podľa ustanovenia odseku 2 patent neudelí, ak

- a) prihlasovateľ nepredloží doklad o udelení súhlasu na predaj alebo výrobu predmetu patentu v ktoromkoľvek štáte;
- b) prihlasovateľ nepredloží doklad o udelení súhlasu na predaj alebo výrobu predmetu patentu v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ktorý udelil príslušný česko-slovenský orgán na žiadosť podanú do šiestich mesiacov od udelenia súhlasu na predaj alebo výrobu predmetu patentu v ktoromkoľvek štáte;
- c) bol predmet patentu udeleného v zahraničí pred podaním prihlášky podľa ustanovení odsekov

1 a 2 v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike uvedený na trh.

(4) Majiteľ patentu udeleného v zahraničí je povinný po podaní žiadosti podľa ustanovenia odsekov 1 a 2 predložiť doklady uvedené v ustanovení odseku 3 písm. a) a b) v lehote troch mesiacov od ich nadobudnutia, najneskôr do skončenia platnosti patentu podľa ustanovení odseku 5.

(5) Patent udelený na prihlášku vynálezu podanú podľa ustanovenia odseku 2 platí 16 rokov od priznaného práva prednosti.

(6) Zmeškanie lehôt uvedených v ustanoveniach odseku 2 odseku 3 písm. a) a b) a odseku 4 nemožno odpustiť.

§ 83

Pre vzťahy z patentov na vynálezy a z patentov na priemyselné vzory, ktoré boli udelené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, použijú sa doterajšie predpisy.

§ 84

Využívanie vynálezu chráneného autorským osvedčením alebo priemyselného vzoru chráneného osvedčením, ktoré je v súlade s doterajšími predpismi a ktoré sa začalo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, prípadne ku ktorému sa pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona zmluvne poskytlo právo, nie je porušením práv majiteľa patentu. Právo pôvodcu na odmenu za toto využitie podľa doterajších predpisov nie je tým dotknuté.

§ 85

(1) Prerokúvanie prihlášok zlepšovacích návrhov, ktoré sa neskončili pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa tohto zákona s tým, že lehota ustanovená v ustanovení § 73 ods. 2 začína plynúť odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(2) Pre vzťahy zo zlepšovacích návrhov, o ktorých sa kladne rozhodlo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, použijú sa ustanovenia doterajších predpisov s tým, že zlepšovateľský preukaz platí tri roky od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

10) Zákon č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov.

§ 86

(1) Nároky na odmenu za objav, za využitie vynálezu, priemyselného vzoru alebo zlepšovacieho návrhu, ako aj nároky na úhradu primeraných nákladov spojených s vypracovaním výkresov, modelov alebo prototypov, odmeny za iniciatívnu účasť na rozpracovaní, skúšaní alebo zavádzaní objavu, vynálezu, priemyselného vzoru alebo zlepšovacieho návrhu a nároky na odmenu za upozornenie na možnosť využitia vynálezu alebo zlepšovacieho návrhu, pokiaľ vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, vyporiadajú sa podľa doterajších predpisov.

(2) Ak po nadobudnutí účinnosti tohto zákona dôjde k využitiu vynálezu chráneného autorským osvedčením, ku ktorému má organizácia právo majiteľa patentu podľa ustanovenia § 81 ods. 3, je táto organizácia povinná zaplatiť pôvodcovi vynálezu odmenu podľa ustanovenia § 9 ods. 4 tohto zákona; ak po nadobudnutí účinnosti tohto zákona dôjde k využitiu priemyselného vzoru chráneného osvedčením, ku ktorému má organizácia právo majiteľa priemyselného vzoru podľa ustanovenia § 81 ods. 3, je táto organizácia povinná zaplatiť pôvodcovi priemyselného vzoru odmenu podľa ustanovenia § 44 ods. 4.

(3) Nároky na odmenu za využitie zlepšovacieho návrhu, na ktorý sa vydal zlepšovateľský preukaz, pokiaľ vznikli po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, vyporiadajú sa podľa doterajších predpisov.

§ 87

Tematické úlohy vyhlásené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa prerokujú a vyporiadajú podľa doterajších predpisov.

**Splnomocňovacie, zrušovacie
a záverečné ustanovenia**

§ 88

(1) Úrad upraví vyhláškou podrobnosti o konaní vo veciach vynálezov a priemyselných vzorov.

(2) Na nové spôsoby prevencie, diagnostiky chorôb a liečenia ľudí sa udeľujú osvedčenia. Podrobnosti upraví vyhláškami Ministerstvo zdra-

votníctva Českej republiky a Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky po dohode s Úradom.

(3) Na nové spôsoby prevencie, diagnostiky a liečenia zvierat a ochrany rastlín proti škodcom a chorobám sa udeľujú osvedčenia. Podrobnosti upraví vyhláškami Ministerstvo poľnohospodárstva Českej republiky a Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky po dohode s Úradom.

§ 89

Zrušujú sa

1. zákon č. 84/1972 Zb. o objavoch, vynálezoch, zlepšovacích návrhoch a priemyselných vzoroch;
2. vyhláška č. 104/1972 Zb. o konaní vo veciach objavov, vynálezov a priemyselných vzorov;
3. vyhláška č. 105/1972 Zb. o zlepšovacích návrhoch;
4. vyhláška č. 107/1972 Zb. o vzťahoch k zahraničiu vo veciach vynálezov a priemyselných vzorov;
5. vyhláška č. 93/1972 Zb. o zmierovacom konaní v sporoch o odmeny poskytované v súvislosti s vynálezmi, zlepšovacími návrhmi a priemyselnými vzormi;
6. vyhláška č. 27/1986 Zb. o odmieňaní objavov vynálezov, zlepšovacích návrhov a priemyselných vzorov;
7. vyhláška č. 28/1986 Zb. o správe vynálezov, zlepšovacích návrhov a priemyselných vzorov a o ich plánovitom využívaní v národnom hospodárstve;
8. vyhláška č. 29/1986 Zb. o plánovaní tematických úloh;
9. vyhláška č. 68/1974 Zb., ktorou sa ustanovujú odchýlky z ustanovení zákona č. 84/1972 Zb. o objavoch, vynálezoch, zlepšovacích návrhoch a priemyselných vzoroch.

§ 90

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

528

DEVÍZOVÝ ZÁKON

z 28. novembra 1990

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

O d d i e l 1

Pojmy

§ 1

(1) Devízovými prostriedkami sú peňažné prostriedky v cudzej mene vo forme valút alebo devíz.

(2) Valutami sú peňažné prostriedky v cudzej mene vo forme bankoviek, štátoviek a obežných mincí.

(3) Devízami sú peňažné prostriedky v cudzej mene, ktoré sú na účtoch v tuzemských alebo zahraničných peňažných ústavoch alebo s ktorými možno nakladať na základe zahraničných platobných dokumentov [§ 2 písm. a)].

§ 2

Na účely tohto zákona sa rozumejú:

- a) zahraničnými platobnými dokumentmi doklady, s ktorými je spojené právo na peňažné plnenie v cudzej mene (zmenky, šeky, akreditívy, poukážky, platobné karty a pod.);
- b) zlatom zlaté mince a zlato vo svetovo-obchodovateľných zliatkoch, ktorého rýdzosť je zaručená na tento účel svetovo uznávanou právnickou osobou odtlačkom jej značky alebo pripojeným osvedčením;
- c) cennými papiermi dokumenty, s ktorými je spojené právo týkajúce sa účasti na majetku (akcie, podielové listy a pod.), dlhopisy (štátu, verejných inštitúcií, bánk, priemyselných a iných podnikov), ako aj dividendové a úrokové kupóny a talóny;
- d) zahraničnými cennými papiermi cenné papiere týkajúce sa majetku v zahraničí, ako aj znejúce na plnenie v zahraničí;
- e) devízovými hodnotami valuty, devízy, zahraničné platobné dokumenty, zlato, zahraničné

cenné papiere a vkladné knižky znejúce na cudziu menu;

- f) obchodom s devízovými hodnotami kúpa a predaj devízových hodnôt za česko-slovenskú menu, ako aj vzájomná výmena devízových hodnôt a nakladanie s devízovými hodnotami vo všetkých druhoch obchodu (napr. záruky, arbitrážne operácie, úver, pôžička);
- g) peňažnou pohľadávkou devízového tuzemca voči devízovému cudzozemcovi pohľadávka, ktorej plnenie sa uskutočňuje v česko-slovenskej alebo v cudzej mene;
- h) peňažným záväzkom devízového tuzemca voči devízovému cudzozemcovi záväzok, ktorý sa má splniť v česko-slovenskej alebo v cudzej mene.

§ 3

(1) Devízovým peňažným ústavom sa na účely tohto zákona rozumejú banka a sporiteľňa so sídlom v tuzemsku, ktorým Štátna banka česko-slovenská udelila povolenie na obchodovanie s devízovými hodnotami a na vykonávanie platobného styku so zahraničím podľa osobitných predpisov.¹⁾

(2) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na devízový peňažný ústav ustanovenia upravujúce právne postavenie devízových tuzemcov - právnických osôb.

§ 4

Devízovým povolením je povolenie udelené devízovým orgánom (§ 6) na žiadosť podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona. Devízové povolenie možno vydať tiež na opakované úkony.

§ 5

(1) Devízovými tuzemcami sú fyzické osoby, ktoré majú v tuzemsku evidované bydlisko,²⁾ a právnické osoby, ktoré majú v tuzemsku svoje sídlo. Ostatné fyzické osoby a právnické osoby sú devízovými cudzozemcami.

(2) Za devízového tuzemca - právnickú osobu

1) § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 158/1989 Zb. o bankách a sporiteľniach.

2) Zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov

Zákon č. 68/1965 Zb. o pobyte cudzincov na území Československej socialistickej republiky.

sa považuje takisto fyzická osoba – podnikateľ, ktorý je zapísaný v podnikovom registri.

(3) Za devízových cudzozemcov sa považujú takisto medzinárodné organizácie so sídlom v tuzemsku, zriadené alebo vyvíjajúce činnosť v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike podľa osobitných predpisov.³⁾

O d d i e l 2

Devízové orgány a ich pôsobnosť

§ 6

(1) Devízovými orgánmi podľa tohto zákona sú Štátna banka česko-slovenská, Federálne ministerstvo financií, ministerstvá financií republík a Federálne ministerstvo zahraničného obchodu.

(2) Pôsobnosť podľa tohto zákona vykonáva, pokiaľ nie je ustanované inak,

- a) Federálne ministerstvo financií pre oblasť vládnych úverov a vo vzťahu k rozpočtovým alebo príspevkovým organizáciám, združeniam občanov a nadáciám, ako aj iným právnickým osobám v pôsobnosti federácie, ktoré sa nezaoberajú podnikateľskou činnosťou;
- b) ministerstvo financií republiky vo vzťahu k rozpočtovým alebo príspevkovým organizáciám a združeniam občanov v pôsobnosti republiky, cirkvám a nadáciám, ako aj iným právnickým osobám v pôsobnosti republiky, ktoré sa nezaoberajú podnikateľskou činnosťou, a vo vzťahu k fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko na území tejto republiky;
- c) Štátna banka česko-slovenská vo vzťahu k ostatným právnickým osobám.

(3) Ministerstvá financií republík zabezpečujú devízové súpisy a podklady pre medzištátne rokovania o majetkovoprávných nárokoch a zabezpečujú vnútroštátne vykonanie výsledkov týchto rokovaní.

DRUHÁ ČASŤ

OBCHOD S DEVÍZOVÝMI HODNOTAMI A PLATOBNÝ STYK

§ 7

(1) Devízové peňažné ústavy môžu obchodovať

s devízovými hodnotami [§ 2 písm. f)] v rozsahu ustanovenom Štátnou bankou česko-slovenskou.

(2) Devízoví tuzemci, ktorí nie sú devízovým peňažným ústavom, môžu obchodovať bez devízového povolenia:

- a) s devízovými hodnotami, ktoré devízový peňažný ústav odmietol kúpiť [§ 12 ods. 3, § 17 ods. 7],
- b) so zlatými mincami.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia odseku 2 môžu devízoví tuzemci, ktorí nie sú devízovým peňažným ústavom, obchodovať s devízovými hodnotami, pokiaľ jedným z účastníkov týchto obchodov nie je devízový peňažný ústav, len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(4) Devízoví cudzozemci – fyzické osoby môžu navzájom obchodovať s devízovými hodnotami za česko-slovenskú menu, ako aj uskutočňovať tieto obchody s devízovými tuzemcami len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(5) Iné osoby, ktorým Štátna banka česko-slovenská udelila povolenie na obchodovanie s devízovými hodnotami alebo vykonávanie platobného styku so zahraničím, alebo na vykonávanie zmenárenskej činnosti podľa osobitných predpisov,⁴⁾ majú v rozsahu tohto povolenia práva a povinnosti ustanovené týmto zákonom devízovému peňažnému ústavu.

(6) Banky môžu nakupovať a predávať devízové hodnoty za česko-slovenskú menu bez devízového povolenia. Pri tejto činnosti majú postavenie devízového peňažného ústavu.

§ 8

(1) Devízový tuzemec môže platiť do zahraničia a prijímať platby zo zahraničia, pokiaľ z vykonávacieho predpisu alebo z povolenia Štátnej banky česko-slovenskej alebo z povolenia iného devízového orgánu urobeného po dohode so Štátnou bankou česko-slovenskou nevyplýva inak, výhradne prostredníctvom devízového peňažného ústavu.

(2) Povolenie podľa odseku 1 nie je potrebné na poskytovanie peňažných služieb pošty v medzinárodnom styku.⁵⁾

3) Zákon č. 116/1985 Zb. o podmienkach činnosti organizácií s medzinárodným prvkom v Československej socialistickej republike.
4) Napr. § 14 zákona č. 158/1989 Zb., § 2 zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov, § 19 ods. 1 písm. h) zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení zákona č. 113/1990 Zb., § 5 zákona č. 173/1988 Zb. o podniku so zahraničnou majetkovou účasťou v znení zákona č. 112/1990 Zb.
5) Zákona č. 222/1946 Zb. o pošte (poštový zákon).

T R E T I A Č A S Ť**PRÁVA A POVINNOSTI
DEVÍZOVÝCH TUZEMCOV -
PRÁVNICKÝCH OSÔB
A DEVÍZOVÝCH CUDZOZEMCOV****O d d i e l 1****§ 9****Ohlasovacia povinnosť**

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná na výzvu príslušného devízového orgánu ohlásiť mu v ustanovenej lehote do evidencie

- a) svoje peňažné pohľadávky a peňažné záväzky voči devízovému cudzozemcovi,
- b) svoje nehnuteľnosti v zahraničí, ako aj prehľad o svojich príjmoch a výdavkoch spojených s týmito nehnuteľnosťami,
- c) svoje majetkové účasti na podnikaní v zahraničí,
- d) svoje zahraničné cenné papiere.

(2) Vo výzve podľa odseku 1 sa určí obdobie, ktorého sa ohlásenie týka, ako aj devízový peňažný ústav, ktorého prostredníctvom budú ohlásené údaje pod písmenom a).

O d d i e l 2**Prevod pohľadávok devízového tuzemca
- právnickej osoby do tuzemska****§ 10**

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná urobiť bez odkladu všetky úkony potrebné na to, aby suma zaplatená v zahraničí na úhradu jej pohľadávky a devízové prostriedky na účtoch v zahraničných peňažných ústavoch sa previedli do tuzemska alebo doviezli do tuzemska.

(2) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec - právnická osoba nemá povinnosť uvedenú v odseku 1. V odôvodnených prípadoch môže byť devízový tuzemec - právnická osoba zbavená tejto povinnosti udelením devízového povolenia.

O d d i e l 3**Ponuková povinnosť a právo úhrady****§ 11**

(1) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná ponúknuť devízovému peňažnému ústavu (§ 3) na kúpu devízové prostriedky a zlato s výnimkou zlatých mincí za česko-slovenskú menu v celkovom rozsahu nadobudnutých devízových prostriedkov a zlata.

(2) Devízový peňažný ústav je povinný ponúknuť Štátnej banke česko-slovenskej na kúpu za česko-slovenskú menu devízové prostriedky a zlato, ktoré kúpil od devízových tuzemcov a devízových cudzozemcov za česko-slovenskú menu, a to v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví Štátna banka česko-slovenská.

(3) Ponukovej povinnosti nepodliehajú devízové prostriedky a zlato, ktorými sa devízový cudzozemec podieľa vkladom do kmeňového imania na podniku v tuzemsku podľa osobitných predpisov.⁶⁾

(4) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec - právnická osoba nemá povinnosť ustanovenú v odsekoch 1 a 2 alebo predĺžiť lehotu na jej plnenie podľa § 12. V odôvodnených prípadoch môže byť devízový tuzemec - právnická osoba zbavená tejto povinnosti udelením devízového povolenia.

(5) Devízový tuzemec - právnická osoba je povinná devízové prostriedky a protihodnotu zlata v cudzej mene, ktoré nepodliehajú ponukovej povinnosti (odseky 3 a 4), uložiť na devízový účet v devízovom peňažnom ústave, pokiaľ vykonávací predpis alebo devízové povolenie neustanovuje inak.

(6) Devízové prostriedky uložené na devízovom účte nepodliehajú ponukovej povinnosti podľa odsekov 1 a 2 a vlastníkom ich môže použiť bez obmedzenia, s výnimkou obchodovania s devízovými prostriedkami (§ 7 ods. 3).

§ 12

(1) Povinnosť ustanovenú v § 11 je devízový tuzemec - právnická osoba povinná splniť pri valutách a zlato do 30 dní po ich nadobudnutí alebo po tom, čo sa o ich nadobudnutí dozvedela, prípadne

6) Zákon č. 173/1988 Zb. v znení zákona č. 112/1990 Zb.

keď sa stala devízovým tuzemcom. Pri devízach je ponuková povinnosť splnená prevodom protihodnoty nadobudnutých devízových prostriedkov na účet devízového tuzemca – právnickej osoby, vedený v česko-slovenskej mene devízovým peňažným ústavom.

(2) Kúpa valút a zlata sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre nákup valút alebo podľa trhovej ceny zlata platných v deň, keď sa valuty a zlato ponúkli devízovému peňažnému ústavu na kúpu. Kúpa devíz sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň, keď boli devízy zúčtované devízovému peňažnému ústavu zahraničným peňažným ústavom v prospech devízového tuzemca – právnickej osoby.

(3) Ak devízový peňažný ústav odmietne devízové prostriedky od devízového tuzemca – právnickej osoby kúpiť, vydá mu o tom potvrdenie. Devízový tuzemec – právnická osoba môže s týmito devízovými prostriedkami nakladať v tuzemsku aj v zahraničí bez obmedzenia.

§ 13

(1) Na splnenie peňažného záväzku devízového tuzemca – právnickej osoby voči devízovému cudzozemcovi, ktorý vznikol v súlade s týmto zákonom alebo na základe všeobecne záväzného právneho predpisu, je devízový peňažný ústav povinný uhradiť na žiadosť devízového tuzemca – právnickej osoby za česko-slovenskú menu devízovému cudzozemcovi devízové prostriedky.

(2) Úhrada devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného v deň splatnosti peňažného záväzku.

(3) Štátna banka česko-slovenská upraví vo vykonávacom predpise postup devízových peňažných ústavov pri uskutočňovaní týchto úhrad.

O d d i e l 4

Zmluvné prevzatie peňažných záväzkov voči devízovým cudzozemcom a ich platenie

§ 14

(1) Devízový tuzemec – právnická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazat' na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi, ak na splnenie tohto záväzku má devízové prostriedky uložené na devízovom účte v devízovom peňažnom ústave (§ 11).

(2) Devízový tuzemec – právnická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazat' na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi, ak

môže na splnenie tohto záväzku použiť svoje prostriedky v česko-slovenskej mene, s výnimkou

- a) nákupu nehnuteľností v zahraničí,
- b) nákupu zahraničných cenných papierov,
- c) prijatia úveru v devízových prostriedkoch od devízového cudzozemca.

Š T V R T Á Č A S Ť

PRÁVA A POVINNOSTI DEVÍZOVÝCH TUZEMCOV – FYZICKÝCH OSÔB

O d d i e l 1

Ohlasovacia povinnosť

§ 15

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba je povinná na výzvu ministerstva financií republiky, na ktorej území má bydlisko, ohlásiť mu v ustanovenej lehote do evidencie

- a) svoje peňažné pohľadávky a peňažné záväzky voči devízovému cudzozemcovi;
- b) svoje nehnuteľnosti v zahraničí a prehľad o svojich príjmoch a výdavkoch, ktoré jej vznikli v danom období v súvislosti s touto nehnuteľnosťou,
- c) majetkové účasti na podnikaní v zahraničí,
- d) svoje zahraničné cenné papiere.

(2) Pre výzvu podľa odseku 1 platí obdobne ustanovenie § 9 ods. 2.

(3) Ak sa splnenie peňažnej pohľadávky devízového tuzemca – fyzickej osoby uskutočňuje prostredníctvom na to určenej právnickej osoby, ohlási pohľadávku do devízovej evidencie táto právnická osoba.

O d d i e l 2

Prevod plnenia z pohľadávok do tuzemska

§ 16

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba je povinná urobiť bez odkladu všetky úkony potrebné na to, aby suma uhradená v zahraničí na splnenie jej pohľadávky a devízové prostriedky na účtoch v zahraničných peňažných ústavoch boli prevedené do tuzemska alebo dovezené do tuzemska.

(2) Vykonávací predpis môže ustanoviť, kedy devízový tuzemec – fyzická osoba nemá povinnosť uvedenú v odseku 1. V odôvodnených prípadoch

môže byť devízový tuzemec – fyzická osoba tejto povinnosti zbavená udelením devízového povolenia.

O d d i e l 3

Povinnosť uložiť alebo ponúknuť devízové prostriedky a právo na kúpu devízových prostriedkov

§ 17

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba je povinná v lehote ustanovenej v odseku 3 svoje devízové prostriedky, ktoré prevyšujú protihodnotu sumy 5000 Kčs,

- a) uložiť na devízový účet v devízovom peňažnom ústave, alebo
- b) ponúknuť devízovému peňažnému ústavu na kúpu za česko-slovenskú menu.

Devízový peňažný ústav je povinný oznámiť devízovému tuzemcovi na požiadanie, aká suma v príslušnej cudzej mene zodpovedá sume 5000 Kčs.

(2) Devízový tuzemec – fyzická osoba je povinná v lehote ustanovenej v odseku 3 ponúknuť devízovému peňažnému ústavu na kúpu zlato (§ 2 písm. b)) za česko-slovenskú menu alebo za devízové prostriedky. Ponuková povinnosť sa nevzťahuje na zlaté mince.

(3) Povinnosť podľa odsekov 1 a 2 je devízový tuzemec – fyzická osoba povinná splniť do 30 dní po nadobudnutí devízových prostriedkov a zlata alebo potom, keď sa o ich nadobudnutí dozvedela alebo keď sa stala devízovým tuzemcom. Devízové prostriedky a zlato, ktoré devízový tuzemec – fyzická osoba nadobudla počas svojho pobytu v zahraničí a dovezla ich do tuzemska, je povinná zložiť na devízový účet alebo ponúknuť devízovému peňažnému ústavu na kúpu do 30 dní po svojom návrate zo zahraničia.

(4) Devízové prostriedky, ktoré neprevyšujú protihodnotu 5000,- Kčs, môže devízový tuzemec – fyzická osoba použiť, s výnimkou obchodovania (§ 7 ods. 3), bez obmedzenia.

(5) Pre výpočet protihodnoty sumy 5000,- Kčs je rozhodný kurz platný pre nákup valút alebo devíz v deň, keď začína plynúť lehota pre splnenie povinností podľa odsekov 1 a 2.

(6) Povinnosti podľa odseku 1 nepodliehajú devízové prostriedky predané alebo vydané devízovým peňažným ústavom do šiestich mesiacov odo dňa ich kúpy alebo vydania uvedenom v potvrdení devízového peňažného ústavu. V uvedenej lehote môže devízový tuzemec – fyzická osoba s týmito

devízovými prostriedkami nakladať, s výnimkou obchodovania (§ 7 ods. 3), bez obmedzenia.

(7) Ak devízový peňažný ústav odmietne devízové prostriedky od devízového tuzemca – fyzickej osoby kúpiť, je povinný vydať jej o tom potvrdenie. Devízový tuzemec – fyzická osoba môže s týmito devízovými prostriedkami nakladať v tuzemsku aj v zahraničí bez obmedzenia.

§ 18

Devízový peňažný ústav neskúma, či sa pri plnení povinnosti podľa § 17 dodržala lehota ustanovená v § 17 ods. 3 a nezisťuje pôvod nadobudnutia ponúkaných alebo ukladaných devízových prostriedkov.

§ 19

(1) Vykonávací predpis môže ustanoviť úľavy z povinností, ktoré má devízový tuzemec – fyzická osoba podľa § 17.

(2) Udelením devízového povolenia môže byť devízový tuzemec – fyzická osoba zbavená povinností ustanovených v § 17 alebo sa jej môže predĺžiť lehota na ich splnenie.

§ 20

(1) Devízový peňažný ústav je povinný predať devízovému tuzemcovi – fyzickej osobe a devízovému cudzozemcovi za česko-slovenskú menu devízové prostriedky v prípadoch uvedených v tomto zákone, vo vykonávacom predpise k nemu alebo v devízovom povolení na platenie devízovému cudzozemcovi do zahraničia.

(2) Predaj devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre predaj valút alebo devíz devízovým peňažným ústavom v deň predaja.

§ 21

(1) Devízový peňažný ústav je povinný predať devízovému tuzemcovi – fyzickej osobe za česko-slovenskú menu devízové prostriedky za účelom platenia výdavkov spojených so zahraničnou cestou v rozsahu vyhlásenom Štátnou bankou česko-slovenskou pre určené obdobie a vydať jej o tom potvrdenie.

(2) Predaj devízových prostriedkov podľa odseku 1 sa uskutočňuje podľa kurzu platného pre predaj valút alebo devíz devízovým peňažným ústavom v deň, keď zloží devízový tuzemec – fyzická osoba protihodnotu kupovaných devízových prostriedkov v česko-slovenskej mene v devízovom peňažnom ústave.

O d d i e l 4

Devízové účty

§ 22

(1) Devízový peňažný ústav je povinný devízovému tuzemcovi – fyzickej osobe na jej žiadosť zriadiť úročný devízový účet na uloženie devízových prostriedkov v dohodnutej cudzej mene.

(2) Devízové prostriedky na devízovom účte zriadenom podľa odseku 1 môže jeho vlastník alebo v rozsahu jeho splnomocnenia iný devízový tuzemec – fyzická osoba používať, s výnimkou obchodovania (§ 7 ods. 3), bez obmedzenia.

(3) Devízové účty zriadené podľa odseku 1 sa úročia v mene, v ktorej sa vedú.

O d d i e l 5

Zmluvné prevzatie peňažných záväzkov a ich plnenie

§ 23

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba sa môže bez devízového povolenia zmluvne zaviazat' na peňažné plnenie voči devízovému cudzozemcovi v cudzej mene, ak na splnenie tohto záväzku môže použiť v súlade s týmto zákonom

- a) devízové prostriedky uložené na devízovom účte v devízovom peňažnom ústave,
- b) devízové prostriedky, ktoré jej je povinný devízový peňažný ústav predat' podľa § 20 a 21,
- c) devízové prostriedky, ktoré devízový peňažný ústav odmietol od nej kúpiť a vydal jej o tom potvrdenie,
- d) devízové prostriedky, ktoré získa počas svojho pobytu v zahraničí.

(2) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, sa môže devízový tuzemec – fyzická osoba zmluvne zaviazat' na peňažné plnenie v cudzej mene voči devízovému cudzozemcovi iba po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, na ktoré sa toto povolenie nevyžaduje.

O d d i e l 6

Nakladanie s niektorými hodnotami

§ 24

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba môže len s devízovým povolením bezodplatne prevádzať na

devízového cudzozemca alebo sa vzdať v prospech devízového cudzozemca svojich

- a) peňažných pohľadávok voči devízovému cudzozemcovi,
- b) nehnuteľností v tuzemsku a v zahraničí.

(2) Devízové povolenie podľa odseku 1 sa nevyžaduje pre nakladanie s hodnotami uvedenými v odseku 1 pre prípad smrti.

(3) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa devízové povolenie podľa odseku 1 nevyžaduje.

§ 25

Devízový cudzozemec môže nadobúdať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, iba pokiaľ tak ustanovuje osobitný zákon,⁷⁾ alebo dedením.

PIATA ČASŤ

O d d i e l 1

Dovoz a vývoz devízových a iných hodnôt

§ 26

(1) Na dovoz devízových hodnôt (§ 1 a 2) do tuzemska netreba devízové povolenie.

(2) Dovoz zlata je devízový cudzozemec povinný si nechať potvrdiť orgánmi colnej správy.

§ 27

(1) Devízový tuzemec – fyzická osoba môže bez devízového povolenia pri svojej ceste do zahraničia vyviezť

- a) devízové prostriedky uvedené v potvrdení devízového peňažného ústavu nie staršom ako šesť mesiacov, že jej ich predal alebo vydal,
- b) devízové prostriedky neprevyšujúce protihodnotu 5000,- Kčs podľa kurzu platného pre nákup valút a devíz devízovým peňažným ústavom v deň, keď sa tieto peňažné prostriedky vyvážajú,
- c) devízové prostriedky uvedené v potvrdení devízového peňažného ústavu, že ich od nej odmietol kúpiť,
- d) platobné karty znejúce na meno devízového tuzemca vydané devízovým peňažným ústavom.

7) Napr. zákon č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd, zákon č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby.

(2) Devízový cudzozemec môže vyvážať alebo prevádzať do zahraničia bez devízového povolenia devízové prostriedky, zahraničné platobné dokumenty, zahraničné cenné papiere a vkladné knižky znejúce na cudziu menu, s výnimkou prípadu, keď ich získal v tuzemsku v rozpore s česko-slovenským právnym poriadkom.

(3) Devízový cudzozemec môže bez devízového povolenia vyviezť zlato [§ 2 písm. b)], ktoré do tuzemska doviezol a nechal si jeho dovoz potvrdiť orgánmi colnej správy, a zlaté mince takisto v prípade, že preukáže, že ich v tuzemsku nadobudol nákupom od osoby, ktorá je oprávnená na ich predaj. Vývoz zdedených zlatých mincí upravuje § 31 ods. 3 a 4.

§ 28

Devízový tuzemec zdržujúci sa v zahraničí za účelom pracovnej činnosti alebo výkonu povolania, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu po dobu tohto pobytu bez devízového povolenia vyvážať do zahraničia valuty, zahraničné platobné dokumenty a zahraničné cenné papiere, ktoré do tuzemska doviezli počas tohto pobytu. Tieto hodnoty sú povinní nechať si potvrdiť pri dovoze orgánmi colnej správy.

§ 29

(1) Na vývoz devízových hodnôt, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia § 27 a 28, sa vyžaduje devízové povolenie Štátnej banky česko-slovenskej.

(2) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa devízové povolenie podľa odseku 1 nevyžaduje.

O d d i e l 2

Vývoz a dovoz česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu

§ 30

(1) Vývoz a dovoz platných česko-slovenských bankoviek a mincí, ich prevod zo zahraničia a do zahraničia, platobných dokumentov znejúcich na česko-slovenskú menu, ako aj cenných papierov znejúcich na česko-slovenskú menu je dovolený len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej.

(2) Bez devízového povolenia možno doviesť hodnoty uvedené v odseku 1, ktoré boli v súlade s týmto zákonom z tuzemska vyvezené.

(3) Bez devízového povolenia môže devízový tuzemec a devízový cudzozemec vyviezť do zahraničia česko-slovenskú menu v sumách ustanovených vo vykonávacom predpise.

(4) Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa na vývoz a dovoz hodnôt uvedených v predchádzajúcich odsekoch nevyžaduje devízové povolenie.

Š I E S T A Č A S Ť

PREVODY DEVÍZOVÝCH PROSTRIEDKOV A INÝCH DEVÍZOVÝCH HODNÔT

O d d i e l 1

Prevod dedičstva do zahraničia

§ 31

(1) Devízový cudzozemec môže bez devízového povolenia previesť alebo vyviezť do zahraničia pri splnení podmienok uvedených v odseku 2

- a) devízové prostriedky, ktoré zdedil,
- b) devízovú protihodnotu zdedených peňažných prostriedkov v česko-slovenskej mene,
- c) devízovú protihodnotu peňažných prostriedkov získaných predajom zdedených nehnuteľností,
- d) devízovú protihodnotu peňažných prostriedkov získaných za hnutelosti predané do skončenia dedičského konania.

(2) Prevod alebo vývoz devízových prostriedkov podľa odseku 1 možno uskutočniť, pokiaľ

- a) nadobudnutie dedičstva štátne notárstvo potvrdilo, schválilo alebo vyporiadalo a všetky poplatky týkajúce sa dedičstva boli uhradené alebo
- b) nadobudnutie dedičstva schválil zahraničný pozostalostný orgán a
- c) prevod sa má uskutočniť do štátu, v ktorom tieto prevody do tuzemska nepodliehajú devízovému obmedzeniu alebo sú podmienené vzájomnosťou.

(3) Pri splnení podmienok uvedených v odsekoch 1 a 2 si devízový cudzozemec môže bez povolenia takisto

- a) previesť do zahraničia v cudzej mene úroky a výhry patriace k zdedeným vkladom,
- b) previesť alebo vyviezť do zahraničia zdedené mince, pokiaľ predložil vyjadrenie právnickej osoby uvedenej vo vykonávacom predpise, že nejde o historické mince.

(4) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú ustanovenia odsekov 1 až 3, sa vyžaduje devízové povolenie vydané ministerstvom financií republiky, na ktorej území sa konalo dedičské konanie.

O d d i e l 2

Prevody výživného do zahraničia

§ 32

(1) Devízový tuzemec - fyzická osoba môže bez devízového povolenia plniť zákonnú výživovacia povinnosť do zahraničia devízovému cudzozemcovi, pokiaľ predloží potvrdenie orgánu uvedeného vo vykonávacom predpise o tom, že

- a) zákonná výživovacia povinnosť trvá,
- b) sa plní do štátu alebo štátnemu príslušníkovi štátu, ktorý je zmluvnou stranou medzinárodnej zmluvy upravujúcej vymáhanie a prevody výživného alebo v ktorom sa neuplatňujú devízové obmedzenia na tieto prevody do tuzemska alebo v ktorom sa prevody pripúšťajú za podmienky vzájomnosti.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 možno plniť vo výške ustanovenej rozhodnutím súdu alebo súdnym zmerom. Výšku výživovacej povinnosti, do ktorej možno plniť na základe dohody strán a spôsob tohto plnenia, ustanoví vykonávací predpis.

(3) V prípadoch, na ktoré sa nevzťahujú odseky 1 a 2, môže devízový tuzemec platiť výživné devízovému cudzozemcovi do zahraničia len s devízovým povolením. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa toto povolenie nevyžaduje.

O d d i e l 3

Ostatné prevody

§ 33

(1) Devízový tuzemec môže bez devízového povolenia

- a) vrátiť plnenie uskutočnené devízovým cudzozemcom devízovému tuzemcovi bez právneho dôvodu,
- b) platiť výdavky súvisiace so súdnym alebo iným právnym konaním v zahraničí, ktoré sa začalo proti devízovému tuzemcovi alebo devízovým tuzemcom pri plnení povinnosti podľa tohto zákona včítane výdavkov súvisiacich s právnym zastúpením,
- c) platiť do zahraničia, pokiaľ je na túto platbu povinný podľa vykonateľného rozhodnutia súdu alebo vykonateľného rozhodnutia iného oprávneného česko-slovenského orgánu alebo ak táto platba je ustanovená vo všeobecne záväznom česko-slovenskom právnom predpise.⁸⁾

(2) Prevody, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, môže devízový tuzemec uskutočňovať len po udelení devízového povolenia. Vykonávací predpis môže ustanoviť ďalšie prípady, keď sa toto povolenie nevyžaduje.

S I E D M A Č A S Ť**MAJETKOVÁ ÚČASŤ NA PODNIKANÍ V ZAHRANIČÍ**

§ 34

(1) Devízový tuzemec sa môže majetkovo zúčastňovať na podnikaní v zahraničí len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(2) Devízový tuzemec môže prevádzať v zahraničí svoj majetkový podiel na zahraničnej právnickej osobe na devízového cudzozemca len s devízovým povolením Štátnej banky česko-slovenskej vydaným po dohode s Federálnym ministerstvom financií a Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu.

(3) Vykonávací predpis Federálneho ministerstva financií, Štátnej banky česko-slovenskej a Federálneho ministerstva zahraničného obchodu môže ustanoviť, kedy sa povolenie podľa odsekov 1 a 2 nevyžaduje, a ustanoviť náležitosti povolenia podľa odsekov 1 a 2.

Ô S M A Č A S Ť**ÚČTY DEVÍZOVÝCH CUDZOZEMCOV**

§ 35

(1) Devízový peňažný ústav je povinný na žiadosť devízového cudzozemca zriadiť mu úročený účet v česko-slovenskej alebo v cudzej mene (ďalej len „cudzozemský účet“).

(2) Za cudzozemský účet sa považuje takisto vkladový účet v devízových peňažných ústavoch v prípade, že sa vlastník účtu stal devízovým cudzozemcom, alebo preto, že ho devízový cudzozemec zdedil.

8) Napr. zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

§ 36

(1) Devízový cudzozemec môže bez obmedzenia použiť devízové prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v cudzej mene, na platby do zahraničia a v tuzemsku, s výnimkou obchodovania (§ 7 ods. 3).

(2) Devízový cudzozemec môže bez obmedzenia použiť peňažné prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v česko-slovenskej mene, na platby v tuzemsku.

(3) Na platby do zahraničia z cudzozemského účtu vedeného v česko-slovenskej mene sa vyžaduje devízové povolenie Štátnej banky česko-slovenskej.

DEVIATA ČASŤ**DEVÍZOVÁ KONTROLA
A KONTROLA PRI DOVOZE
A VÝVOZE HODNÔT****O d d i e l 1****Devízová kontrola**

§ 37

(1) Devízovú kontrolu vykonávajú v rámci svojej pôsobnosti Štátna banka česko-slovenská a ostatné devízové orgány.

(2) Devízové orgány sledujú pri vykonávaní devízovej kontroly, či a ako sa plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a predpismi ho vykonávajúcimi.

(3) Osoby, ktoré majú povinnosti podľa tohto zákona, sú povinné poskytnúť devízovému orgánu v súvislosti s devízovou kontrolou potrebnú súčinnosť, najmä mu podávať na výzvu hlásenia, správy a vysvetlenia k okolnostiam, ktoré majú priamy alebo nepriamy význam pre posúdenie prípadu s možnými devízovými dôsledkami, a predložiť na to potrebné doklady, ako aj umožniť orgánom vykonávajúcim devízovú kontrolu za tým účelom nahliadať do účtovných, evidenčných a iných dokladov tak, aby nedochádzalo k porušeniu bankového tajomstva.

§ 38

(1) Orgány vykonávajúce devízovú kontrolu môžu pri porušení ustanovení tohto zákona a vykonávacích predpisov k nemu uložiť, aby zistené nedostatky boli v ustanovenej lehote odstránené.

(2) Ak sa takým porušením, ktorého sa dopustil devízový tuzemec – právnická osoba, spôsobila škoda devízovému hospodárstvu, môže devízový orgán, ktorý vykonával devízovú kontrolu, uložiť pokutu až do výšky 500 000 Kčs.

(3) Devízový orgán môže uložiť pokutu podľa odseku 2 do dvoch rokov od zistenia porušenia tohto zákona a vykonávacích predpisov k nemu, najneskôr však do piatich rokov nasledujúcich po roku, v ktorom bola povinnosť porušená.

O d d i e l 2**Kontrola dovozu a vývozu hodnôt
upravených týmto zákonom**

§ 39

(1) Kontrolu dodržiavania ustanovení tohto zákona a vykonávacích predpisov k nemu o dovoze a vývoze devízových hodnôt (§ 26 a 27), česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu (§ 30) vykonávajú orgány colnej správy. Túto kontrolu uskutočňujú v súlade s predpismi o ochrane osobnej slobody a listového tajomstva.

(2) Orgány colnej správy sú oprávnené požadovať prihlásenie a predloženie dovážaných a vyvázaných hodnôt podľa tohto zákona. Zároveň môžu od osôb, ktoré dovážajú alebo vyvážajú také hodnoty, požadovať predloženie potrebných dokladov.

(3) Ak je dovoz alebo vývoz devízových hodnôt, česko-slovenskej meny a iných hodnôt znejúcich na česko-slovenskú menu viazaný na povolenie alebo podmienený potvrdením alebo iným dokladom, je dovážajúca alebo vyvážajúca osoba povinná tieto doklady pri dovoze alebo vývoze predložiť orgánom colnej správy.

§ 40

Listové zásielky odosielané do zahraničia, ktoré obsahujú devízové hodnoty, na ktorých vývoz treba devízové povolenie, česko-slovenskú menu a iné hodnoty znejúce na česko-slovenskú menu, je odosielateľ povinný pred podaním na poštovú prepravu predložiť príslušnému orgánu colnej správy na kontrolu podľa tohto zákona. Po vykonaní kontroly orgány colnej správy opatria zásielku colnou uzáverou.

§ 41

(1) Orgány colnej správy prijímajú na hraničných priechodoch do úschovy hodnoty, na ktorých vývoz sa vyžaduje povolenie (§ 27, 29 a 30), ak osoba cestujúca do zahraničia toto povolenie nemá a vzhľadom na miesto alebo dobu prechodu hraníc nemôže tieto hodnoty odovzdať do úschovy devízovému peňažnému ústavu na hraničnom priechode alebo vrátiť do tuzemska.

(2) Úschova podľa odseku 1 sa spravuje Občianskym zákonníkom. Právo vydania predmetu úschovy však zaniká a tento predmet prípadne

štátu, ak uschovateľ nepožiadá o jeho vrátenie do jedného roka od dňa, keď orgán colnej správy prevzal predmet do úschovy.

§ 42

(1) V prípadoch, keď podľa osobitných predpisov⁹⁾ platí oslobodenie od colnej prehliadky alebo sa colná prehliadka nevykonáva, nevykonáva sa ani kontrola podľa tohto zákona.

(2) Orgány colnej správy sú povinné na požiadanie potvrdiť dovoz devízových hodnôt, ktorých vývoz bez devízového povolenia je podmienený podľa § 26 ods. 2, § 27 ods. 3 a § 28 ich predchádzajúcim dovozom.

DESIATA ČASŤ

DEVÍZOVÉ PRIESTUPKY A KONANIE O DEVÍZOVÝCH PRIESTUPKOCH

O d d i e l 1

Devízové priestupky

§ 43

Devízového priestupku sa dopúšťa ten, kto v rozpore s ustanovením tohto zákona

- a) devízové hodnoty neoprávnene kúpi, predá, zamení alebo inak s nimi obchoduje (§ 7),
- b) platí do zahraničia a prijíma do zahraničia platby bez prostredníctva devízového peňažného ústavu (§ 8),
- c) nesplní ohlasovaciu povinnosť (§ 9, 15),
- d) nesplní povinnosť previesť do tuzemska sumu zaplatenú v zahraničí na úhradu jeho pohľadávok alebo prostriedky na účte v zahraničnom peňažnom ústave (§ 10, 16),
- e) nesplní povinnosť uložiť alebo ponúknuť svoje devízové prostriedky (§ 11, 17),
- f) zmluvne prevezme záväzok voči devízovému cudzozemcovi, nakupuje nehnuteľnosti v zahraničí, zahraničné cenné papiere, prijíma úver v devízových prostriedkoch od devízového cudzozemca (§ 14, 23),
- g) bezodplatne prevádza alebo sa vzdá v prospech devízového cudzozemca pohľadávky voči deví-

zovému cudzozemcovi alebo nehnuteľnosti v zahraničí a v tuzemsku (§ 24),

- h) nadobúda tuzemské nehnuteľnosti (§ 25),
- i) uskutočňuje prevody do zahraničia (§ 33 ods. 2),
- j) zúčastňuje sa majetkovo na podnikaní v zahraničí alebo prevedie svoj majetkový podiel v zahraničí na devízového cudzozemca (§ 34),
- k) vyváža devízové hodnoty (§ 27, 29),
- l) dováža alebo vyváža česko-slovenskú menu a iné hodnoty znejúce na česko-slovenskú menu (§ 30),
- m) neprihlási alebo nepredloží hodnoty na výzvu orgánov colnej správy (§ 39 ods. 2),

ak nejde o trestný čin.

O d d i e l 2

Konanie o devízových priestupkoch

§ 44

(1) Devízové priestupky prejednávajú príslušné orgány miestnej správy,¹⁰⁾ a ak ide o devízové priestupky podľa § 43 písm. k), l), m), orgány colnej správy. Tieto orgány rozhodujú o devízových priestupkoch podľa osobitných predpisov,¹¹⁾ pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

(2) Priestupok podľa § 43 písm. a) objasňujú orgány Zboru národnej bezpečnosti.

(3) Spôsob evidencie postihu devízových priestupkov podľa § 43 písm. a) upraví vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nariadením.

§ 45

(1) Orgány uvedené v § 44 ods. 1 uložia s prihliadnutím na spoločenskú nebezpečnosť:

- a) napomenutie za devízové priestupky uvedené v § 43,
- b) pokutu až do výšky 20 000,- Kčs za devízové priestupky uvedené v § 43 písm. b) až m),
- c) pokutu až do výšky 50 000,- Kčs za devízový priestupok uvedený v § 43 písm. a),

9) Zákon č. 44/1974 Zb. colný zákon v znení neskorších predpisov.

10) Zákon Českej národnej rady č. 367/1990 Zb. o obciach (obecné zriadenie). Zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

11) Zákon Českej národnej rady č. 200/1990 Zb. o priestupkoch. Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb.

d) prepadnutie veci za devízové priestupky uvedené v § 43 písm. a), k), l), m).

(2) Trest prepadnutia veci možno za devízový priestupok uložiť samostatne alebo s iným trestom. Tento trest sa môže uložiť len vtedy, ak vec patrí páchatelovi a vec

a) bola na spáchanie priestupku použitá alebo určená alebo

b) bola priestupkom získaná alebo nadobudnutá za vec priestupkom získanú.

(3) Trest prepadnutia veci nemožno uložiť, ak je hodnota veci v nápadnom nepomere k povahe priestupku.

§ 46

(1) Ak sa neuložil trest prepadnutia veci podľa § 45 ods. 2, možno rozhodnúť, že sa taká vec zhabe, ak

a) patrí páchatelovi, ktorého nemožno za priestupok stíhať, alebo

b) nepatrí páchatelovi priestupku alebo

c) páchatel priestupku nie je známy.

(2) Zhabať nemožno vec, ak je jej hodnota v nápadnom nepomere k povahe priestupku.

J E D E N Á S T A Č A S Ť

VŠEOBECNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 47

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná a ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov.

§ 48

(1) Na rozhodovanie o devízovom povolení podľa tohto zákona sa vzťahujú predpisy o správnom konaní,¹²⁾ s výnimkami uvedenými v odsekoch 2 a 3.

(2) Devízový orgán je povinný rozhodnúť o vybavení žiadosti podľa tohto zákona do 30 dní od jej doručenia.

(3) Rozhodnutie devízového orgánu je konečné a nemožno proti nemu podať odvolanie.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

§ 49

Vykonávacie predpisy k tomuto zákonu vydávajú v rámci jeho jednotlivých ustanovení spoločne Federálne ministerstvo financií a Štátna banka česko-slovenská, pokiaľ tieto ustanovenia neustanovujú inak.

§ 50

Devízové povolenie udelené devízovému tuzemcovi alebo devízovému cudzozemcovi podľa doterajších devízových predpisov sa považuje za devízové povolenie podľa tohto zákona, ak sa aj podľa jeho ustanovení naďalej vyžaduje.

§ 51

(1) Devízové účty devízových tuzemcov – fyzických osôb zriadené podľa doterajších predpisov zostávajú zachované a po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa spravujú jeho ustanoveniami.

(2) Devízové účty devízových tuzemcov – právnických osôb zriadené podľa doterajších predpisov zostávajú zachované iba na základe devízového povolenia Štátnej banky česko-slovenskej, a to do ich dočerpania. Devízový tuzemec – právnická osoba je povinná požiadať o udelenie tohto povolenia najneskôr do 31. januára 1991.

§ 52

Zrušujú sa

a) devízový zákon č. 162/1989 Zb. v znení zákona č. 109/1990 Zb.,

b) ustanovenie § 24 č. 1 zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd,

c) ustanovenie § 26 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické osoby alebo fyzické osoby,

d) vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 169/1989 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon, v znení vyhlášky č. 234/1990 Zb.

§ 53

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1991.

¹²⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

529**Z Á K O N**

z 28. novembra 1990,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 116/1990 Zb.
o nájme a podnájme nebytových priestorov,
v znení zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov
niektorých majetkových krívd**

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej
Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme
nebytových priestorov v znení zákona č. 403/1990
Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 15 ods. 2 sa za slová „osvetovej činnosti,“

vkladajú slová „a o nájme prevádzkových jednotiek
zriadených na pracovnú rehabilitáciu a zamestná-
vanie invalidných občanov,“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. dňom po
rozoslaní.

Havel v. r.**Dubček** v. r.**Čalfa** v. r.